
POCAHONTAS-LASTENMUSIKAALI

Raportti musikaaliproduktion toteutuksesta

Elina Peiponen

Opinnäytetyö

Ammattikorkeakoulututkinto

Koulutusala Kulttuuriala			
Koulutusohjelma Musiikin koulutusohjelma			
Työn tekijä(t) Elina Peiponen			
Työn nimi Pocahontas-lastenmusikaali. Raportti musikaaliproduktion toteutuksesta.			
Työn muoto produktio ja raportti			
Päiväys	14.5.2012	Sivumäärä/Liitteet	29/6 (sis. CD-levyn)
Ohjaaja(t) Päivi-Liisa Hannikainen, Hanna Turunen			
Toimeksiantaja/Yhteistyökumppani(t) Savonia-amk, Musiikki ja tanssi, Kuopion konservatorio			
<p>Tiivistelmä</p> <p>Tässä opinnäytetyössä esitellään tekijän ja hänen opiskelutoverinsa Ada Alakärpän kanssa toteutettua Pocahontas-lastenmusikaaliproduktiota. Musikaalin aktiivinen työskentelyvaihe ajoitui lukuvuodelle 2010–2011. Esitykset, yhteensä kolme näytöstä, pidettiin 27.2.2011 Kuopion Musiikkikeskuksen kamarimusiikkisalissa osana Kuopion konservatorion ja Savonia-ammattikorkeakoulun Talvikamari-festivaalia. Yleisöä tuli reilut 800. Tavoitteena oli tutustuttaa lapsia ja vanhempia musikaalin kiehtovaan maailmaan, jossa pääosissa olivat lapset ja nuoret itse.</p> <p>Tekijät kantoivat kokonaisvastuun produktion suunnittelusta, harjoittamisesta, markkinoinnista ja esityksistä. He laativat musiikit ja käsikirjoituksen, jonka pohjana käytettiin Intiaanipäällikkö Seattlen kirjettä sekä elokuvaa ja dokumenttia Pocahontasista. Musikaali perustui intiaanityttö Pocahontasin tarinaan ja kuvasi intiaanien elämää ja sotilaiden tuloa intiaanien maille. Kyseessä oli rakkaustarina, joka kuvasi myös yhteiskunnallisia eroja intiaanien ja sotilaiden välillä. Musiikki toimi yhdistävänä tekijänä koko käsikirjoituksen läpi. Musikaalissa oli mukana lapsia ja nuoria noin 40 ja 5 Savonia-ammattikorkeakoulun opiskelijaa. Lisäksi soitinyhtyeeseen tuli mukaan kolme jäsentä ja koreografioiden suunnittelussa apuna oli kolme tanssinopiskelijaa. Yhteistyökumppaneina toimivat Kuopion konservatorio sekä Kurkimäen, Pohjantien ja Pyörön alakoulut.</p> <p>Kirjallisessa työssä kuvataan produktion käytännön toteutusta vaiheittain ja tekijän tunnelmia siitä näkökulmasta mitä joudutaan ottamaan huomioon tällaista produktiota toteutettaessa. Koska kyseessä oli laaja produktio, on tekstissä tiivistetty tekijän mielestä tärkeimmät asiat ja vaiheet. Musikaaliproduktio onnistui tekijän mielestä loistavasti.</p>			
Avainsanat			
lastenmusikaali, säveltäminen, produktio			

Field of Study Culture			
Degree Programme Degree Programme in Music			
Author(s) Elina Peiponen			
Title of Thesis Pocahontas Children's Musical. Report of making a musical.			
Form of Thesis Production and report			
Date	14.5.2012	Pages/Appendices	29/6 (incl. a CD)
Supervisor(s) Päivi-Liisa Hannikainen, Hanna Turunen			
Project/Partners Savonia University of Applied Sciences, Music and Dance, Kuopio Conservatory			
<p>Abstract</p> <p>The aim of this thesis is to describe Pocahontas Children's Musical production made by the author and her fellow student Ada Alakärppä. The active working period of the Musical was the academic year 2010-2011. The performances, all together three shows, were held in Chamber music Hall at The Kuopio Music Centre on 27.2.2011 as a part of Kuopio Conservatory and Savonia University of Applied Sciences Talvikamari-Festival. There were over 800 people in the audience. The goal was to introduce the children and their parents to the fascinating world of musicals, where the major part was played by the children and young people themselves.</p> <p>The makers were in charge of the planning, practicing, marketing, and shows of the production. They did the music and wrote the whole script, which was based on Indian Chief Seattle's letter and on a film and a document of Pocahontas. The musical was based on a story of a native American Indian girl Pocahontas and it describes the life of the Indians and the soldiers coming to Indians land. It is a love story but it also describes social differences between Indians and soldiers. The music was the integrative thing aspect in the whole script. There were 40 children and young people involved in the musical, and 5 music students from Savonia University of Applied Sciences. In addition, three members came to the band and three dance students helped with the planning of the choreographies. The Co-operation partners were Kuopio Conservatory as well as Kurkimäki, Pohjantie and Pyörö primary schools.</p> <p>The written part describes the practical realization of the production in stages and the author's feelings from the perspective of what needs to be taken into account in the realization of a production of in this kind. Because it is a large production, the text summarizes the most important things and periods-of the work. The author considers the musical production a great success.</p>			
Keywords			
Children's Musical, composing, production			

Sisällys

1	JOHDANTO.....	7
2	MUSIKAALIN ALKUVAIHE.....	10
	2.1 Ideasta työsuunnitelmaksi.....	10
	2.2 Esiintyjät ja taustatoimijat	12
3	POCAHONTAS-LASTENMUSIKAALI JALOSTUU ESITYKSEKSI	14
	3.1 Työstämisvaiheen piirteitä.....	14
	3.2 Jalostuminen esityksiin	16
	3.3 Musiikki.....	18
	3.4 Soitinyhtye.....	19
	3.5 Puvustus, lavastus ja media.....	20
4	MUSIKAALIN TOTEUTUS JA JÄLKITUNNELMAT	22
	4.1 Pocahontas-lastenmusikaalin esitykset	22
	4.2 Musikaalin jälkeen.....	24
5	PÄÄTÄNTÄ	26
	LÄHTEET	28
	LIITTEET	29

1 JOHDANTO

”Kun viimeinen punainen mies on kadonnut tältä maalta, ja hänen muistonsa on vain pilven varjo, joka lipuu preerian yli, viipyvät kansani henget näillä rannoilla ja näissä metsissä.”¹

Kuva 1. Ensikohtaaminen. Kuvaaja: Linnea Alakärppä

Oli kevät 2010, kun opinnäytetyön aiheen valitseminen lähestyi. Alun perin minulla oli ideana toteuttaa kirjallinen tutkielma, mutta sitten kävi niin, että opiskelutoverini Ada Alakärppä ehdotti minulle ideansa lastenmusikaaliproduktion toteuttamisesta opinnäytetyönä. Mielestäni se kuulosti mielenkiintoiselta. Mietin, että olisi hienoa saada toteutettua musikaali. En ollut aiemmin ollut mukana vastaavanlaisessa produktiossa, saati kuullut, että vastaavia olisi Kuopiossa tehty.

Aiheeksi valitsimme Pocahontasin. Musikaali kuvaa intiaanien elämää, ja heidän ajatusmaailmaansa. Se on rakkaustarina, mutta samalla pyrimme kuvaamaan intiaanien arvoja: kunnioitusta luontoon ja toisista välittämistä. Nykyään korostetaan materiaalista kulttuuria, vaikka onnellisuus koostuu muusta kuin materiasta. Alkuaikojen intiaanitkin tiesivät tämän, he elivät luonnonläheistä elämää. Intiaaneilla olisi monia opetettavia

¹ Ks. Liite 1. Henriksson 2010.

asioita nykyihmiselle. Olimme opinnäytetyötämme tehdessä selvää intiaanien historiaa, elintavoista ja kulttuurista.

Päähenkilöinä musikaalissa ovat intiaanityttö Pocahontas, sotilaspäällikkö John Smith, intiaanipäällikkö ja kertoja. Loput esiintyjistä ovat intiaaneja, sotilaita tai metsäneläimiä. Osalla intiaaneista on pieni puherooli musikaalissa. Mukana kohtauksissa on näyttelemistä, musiikkia ja tanssia. Käsikirjoituksen tekstit ja tapahtumat (Ks. Liite 2) ovat meidän keksimiämme, pohjautuen Intiaanipäällikön kirjeeseen, dokumenttiin sekä elokuvaan Pocahontasista. Muistelimme myös Disneyn Pocahontas elokuvaa, jonka tarina oli meille molemmille entuudestaan tuttu. Musikaalin musiikit koostuvat yhdestä piano-kappaleesta, neljästä laulukappaleesta, sekä musiikki-improvisaatiokohtauksista (Ks. Liite 3).

Musikaali koostuu neljästä kohtauksesta. Ensimmäisessä kohtauksessa tarkastellaan lähemmin intiaanikylän elämää, jossa elämä kukoistaa luonnon kanssa sopusoinnussa. Toisessa kohtauksessa sotilaat tulevat lavalle, jolloin intiaanit ja sotilaat tapaavat toisensa ensimmäistä kertaa. Intiaanit ja sotilaiden välille muodostuu konflikti ja se luo jännitettä heidän välilleen. Kolmannessa kohtauksessa Pocahontas ja Smith kohtaavat ensimmäistä kertaa ja rakkaus syttyy heidän välilleen. Neljännessä kohtauksessa intiaanit ja sotilaat kohtaavat jälleen. He käyvät viimeisen taistelun, jonka jälkeen rauha laskeutuu heidän välilleen.

Yhteistyökumppaneina mukana olivat Kuopion konservatorio, Kurkimäen, Pohjantien sekä Pyörön alakoulut. Musikaalissa oli yhteensä esiintymässä lapsia ja nuoria mukana noin 40. Lisäksi mukana oli 5 Savonia-ammattikorkeakoulun musiikinopiskelijaa yhdessä lasten kanssa lavalla liikkumassa. Soitinyhtyeeseen liittyivät mukaan sellisti sekä 2 saksofonistia. Harjoitusvaiheessa koreografioiden osalta avustamassa oli 3 Savonia-ammattikorkeakoulun tanssinopettaja opiskelijaa.

Aloitimme työstämisen keväällä 2010, jolloin pidimme ensimmäiset pääsykokeet Kuopion Musiikkikeskuksella. Syksyllä jatkoimme pääsykokeita. Lapsia ja nuoria tuli mukaan Musiikkikeskuksen kevään hausta yhteensä kymmenen, Pohjantien alakoululta yhdeksän ja Pyörön alakoululta kahdeksan. Lisäksi mukaan tuli yksi musiikkileikkikouluryhmä. Kurkimäen alakoulu teki musikaaliin piirustukset, intiaanikepit ja päähineet.

Musikaalin harjoittelun aloitimme marraskuun alussa pienemmissä ryhmissä Pohjantien ja Pyörön alakouluilla sekä Kuopion Musiikkikeskuksella. Musikaalin yhteisharjoitukset

aloitettiin joulukuun alussa, ja ne jatkuivat esityksiin asti. Esiintyjät koostuivat pääasiassa musiikkiluokkalaisista ja konservatorion oppilaista. Esitykset olivat lauantaina 27.2.2011 Kuopion Musiikkikeskuksen kamarimusiikkisalissa. Näytöksiä oli kolme: klo 12.30, klo 14.00 ja klo 15.00 ja ne olivat loppuun varattuja. Kohdeyleisönä olivat pääasiassa lapset ja nuoret. Halusimme kuitenkin, että musikaali soveltuisi kaikenikäisille. Näytökset onnistuivat mahtavasti, ja ne tallennettiin Tommi Kupiaisen toimesta. Käsiohjelma ja DVD-tallenne ovat työn liitteinä (Ks. Liitteet 4-5).

Pääasiassa teimme Alakärpän kanssa kaiken tiiviissä yhteistyössä, mutta osin jaoimme vastuita käytännön syistä. Yhteisharjoituksissa Alakärppä keskittyi musikaalin ohjaamiseen ja harjoitti pääesiintyjät. Itse toimin yhteisharjoituksissa säestäjänä ja avustavana ohjaajana. Lisäksi kirjoitin kappaleiden nuotit Sibelius-ohjelmalla sekä tein pianosovituksia kappaleisiin Jori Vuorisen ohjauksessa. Varsinaista taiteellista ohjausta emme käyttäneet, kirjallisen työn osalta ohjausta saimme Päivi-Liisa Hannikaiselta ja Hanna Turuselta. Produktion raportit laadimme molemmat omilla tahoillamme. Työstimme kaikkia osa-alueita yhtä aikaisesti koko vuoden ajan, mistä johtuen raportissa oli vaikeaa jäsenellä asioita erikseen eri otsikoiden alle.

Muusikkoina ja tulevina musiikkipedagogeina pyrimme luomaan Pocahontas-musikaalista taiteellisen kokonaisuuden, jossa lapset olivat pääosassa. Sävelsimme ja sovitimme musiikin lapsia ajatellen. Tarkoituksena oli antaa tilaa lasten luovuudelle, toiveille ja ideoille. Halusimme, että se edistäisi heidän taitojaan näyttämötaiteen parissa ja toisi esille heidän osaamistaan. Näin yhdessä tekemisen ilo ja rakkaus musiikkiin vahvistuisi. Halusimme antaa myös kuulijoille positiivisen kuvan musiikin harrastamisesta; tavoitteena oli tuoda musiikkiteatterin keinoin lähelle ihmisiä, innostaa ja antaa kuulijoille musiikillinen elämys.

Henkilökohtaiset tavoitteeni nousivat toiveesta, että saisimme toteutettua upean produktion. Tämän lisäksi toivoin oppivani uutta musiikin säveltämisestä, sovittamisesta ja tällaisen produktion toteuttamisesta. Kirjallisen raportin osana on muistaa ja tuoda esille musikaalin etenemistä vaiheittain. Haluaisin myös, että kuvaamalla produktion toteutuksen, voisin välittää tietotaitoa vastaavanlaista produktiota suunnitteleville.

2 MUSIKAALIN ALKUVAIHE

2.1 Ideasta työsuunnitelmaksi

Ihan alkujaan Ada Alakärppä ehdotti aiheeksi Lumikkia, mutta miettiessämme edelleen vaihtoehtoja sain idean, että voisimme käyttää teemana intiaanityttö Pocahontasin tarinaa. Päätös syntyi nopeasti: musikaalimme teema olisi Pocahontas. Intiaaniaiheesta kumpusi heti hyviä ideoita ja prosessi lähti vauhdilla käyntiin. Molemmilla ideoita tuli kuin tyhjältä, ja tiesimme jo silloin, että valintamme oli onnistunut.

Musikaalissa oli alun perin tarkoitus käyttää valmiita musiikkeja ja mukailta tarinaa Disneyn Pocahontas-elokuvasta, joka oli meille molemmille tuttu jo lapsuudesta. Kuitenkin musikaali hioutui kevään 2010 ajatuksista. Päätimme, että teemme musikaaliin itse musiikit, käsikirjoituksen, puvustuksen, lavastuksen ja hoidamme itse markkinoinnin. Onnistuneen lopputuloksen saavuttaminen vaati paljon työtä. Haimme keväällä 2010 apurahaa Pohjois-Savon kulttuurirahastosta, mutta emme sitä saaneet. Päätimme että pyrimme toteuttamaan musikaalin mahdollisimman vähillä kustannuksilla.

Esittäjien kokoaminen alkoi keväällä 2010, jolloin pidimme ensimmäisen, kaikille halukaille suunnatun haun. Laitoimme Kuopion Musiikkikeskukselle ilmoituksen, jossa ilmoitimme ns. pääsykokeen päivämäärän, johon sai valmistaa vapaavalintaisen laulun. Pääsykoetilanteessa teimme jokaiselle hakijalle myös melodia- ja rytmitestin; he lauloivat korvakuulolta pienen, heille pianolla soitetun melodianpätkän sekä taputtivat rytmiä mallista.

Pääsykoe pidettiin huhtikuun lopussa Kuopion Musiikkikeskuksen teorialuokassa. Ilmoittautuneita kertyi kolmisenkymmentä ja valitsimme heistä kymmenen. Nuorin hakijoista oli noin 6-vuotias ja vanhimmat noin 15-vuotiaita, joten ikäero oli suuri. Hakijat olivat innoissaan musikaalista, ja meitä valitsijoita jäi harmittamaan, ettei kaikkia voitu ottaa mukaan. Kerroimme hakijoille valintakoetilanteessa, että ilmoitamme syksyllä, ketkä heistä tulevat valituiksi. Kutsuimme syksyllä osan hakijoista vielä uudestaan laulukokeeseen, jonka perusteella teimme lopulliset päätökset siitä, ketkä esiintyvät musikaalissa. Muun muassa Pocahontas ja intiaanipäällikkö löytyivät tästä hausta.

Kevään 2010 lopulla keskeiset musikaalin sisältöön liittyvät asiat olivat vielä auki: millainen musikaalin juonesta ja musiikista tulisi ja kuinka paljon esiintyjiä tarvittaisiin. Kesällä päätimme, että sävellämme itse kaikki kappaleet ja luomme käsikirjoituksen keskenämme. Olin kesällä paljon reissussa. Alakärppä oli puolestaan Helsingissä töissä. Minun tehtäväkseni jäi miettiä kappaleita omalta osaltani ja Alakärppä teki samoin. Tuntui aluksi oudolta ryhtyä säveltämään, kun ei ollut tehnyt sitä aiemmin. Minulla ei ollut minkäänlaista kokemusta säveltämisestä, mutta kun menin pianon ääreen ja aloin soittaen kokeilla, mikä tuntui hyvältä, tulivat ideat nopeasti. Tapasimme Alakärppän kanssa pari kertaa kesän aikana, jolloin keskustelimme meille tulleista ideoista ja mietimme musikaalin sisältöä sekä käsikirjoitusta.

Opinnot alkoivat jälleen syksyllä 2010 ja musikaalin työstäminen lähti liikkeelle vauhdilla. Käsikirjoituksen rungon laadimme alkusyksystä. Kun käsikirjoitus alkoi hahmottua ja osa musiikista oli koossa, saimme ensimmäisen kuvan siitä, millainen musikaalista tulisi. Syksyllä aloitimme käsikirjoituksen viimeistelyn Päivi-Liisa Hannikaisen ohjauksessa. Istuimme Alakärppän kanssa monia pitkiä iltoja ideoiden yhdessä käsikirjoitusta ja juonen käänteitä sekä musiikkia. Prosessi eteni vähitellen eteenpäin. Tuloksia syntyi aina kun työhön tartuimme. Työn kannalta oli tärkeää, että molempien ideat tukivat toinen toisiaan. Yritimme kuvitella, miltä kaikki näyttäisi lavalla. Alkuperäinen käsikirjoitus muokkautui paljon matkan varrella. Saatuamme uuden idean kokeilimme sitä käytännössä. Lavalla toimivat ideat otimme käyttöön ja parantelimme niiden avulla käsikirjoitusta. Musiikkiosioden viimeistely jatkui syksystä alkutalveen.

Alakärppä sai idean, että käyttäisimme musikaalissa intiaanipäällikkö Seattlen vuonna 1854 Suurelle Valkoiselle Miehellä kirjoittamaa kirjettä.² En ollut kuullut kirjeestä aiemmin. Luin sen ja mielestäni se oli todella vaikuttava. Päätimme ottaa sen musikaaliin, mikä toi siihen uutta syvyyttä. Vaikka musikaali oli pääasiassa tarkoitettu lapsille, pidimme tärkeänä, että se sisältäisi ajattelemisen aihetta myös aikuisille. Ottaaksemme selvää intiaanien elämästä ja Pocahontaksen tarinasta, katsoimme Pocahontasista kertovan elokuvan sekä toisen dokumentin intiaaneista.³

² Henriksson 2010.

³ Malick 2005 [elokuva]. Pocahontasin elämä 2009/2011 [historiallinen dokumentti].

2.2 Esiintyjät ja taustatoimijat

Syksyllä 2010 aloimme miettiä, mistä saisimme keväällä tehdyn haun lisäksi lisää lapsia ja nuoria mukaan produktion. Samoihin aikoihin syksyllä Kuopion konservatorion pianonsoiton lehtori Leena Toivanen ehdotti meille musikaalin toteuttamista Talvikamari-festivaalin yhteydessä keväällä 2011. Leena Toivasen ehdotuksesta yhteistyöhön lähtivät mukaan Pohjantien ja Kurkimäen alakoulut. Toivanen kysyi, tulisiko meille mieleen muita yhteistyöhön mahdollisesti haluvia kouluja, jolloin muistin Pyörön alakoulun, jossa opetan pianonsoittoa. Otin yhteyttä Pyörön alakouluun ja kysyin heitä mukaan projektiin. Kaikki yhteistyökoulut lähtivät suurella innolla mukaan. Kävimme syksyn alussa kouluissa kertomassa musiikkiluokkalaisille tulevasta produktiosta ja jaoimme musikaalin sisällöstä kertovat tiedotteet.

Alkusyksyllä 2010 pidimme pääsykokeet Pyörön ja Pohjantien alakouluilla. Osallistujia pääsykokeissa oli runsaasti. Valitsimme lapsista ja nuorista mukaan kahdeksan Pyörön alakoululta sekä yhdeksän Pohjantien alakoululta. Oli harmi, että emme pystyneet ottamaan mukaan kaikkia halukkaita. Tälle oli kuitenkin perusteltuna se, että kaikkien halukkaiden mukaan ottaminen olisi laajentanut musikaalin kokonaisuutta liikaa. Pääsykokeissa oppilaat saivat laulaa vapaavalintaisen kappaleen. Lisäksi teimme pianon kanssa melodia- ja rytmitestejä. Tämän pohjalta valitsimme esiintyjät.

Marraskuussa 2010 Alakärppä kysyi konservatorion musiikkileikkikoulunopettaja Susanna Laukkaselta voisiko joku hänen ryhmistään osallistua musikaaliesitykseen. Laukkanen oli halukas auttamaan. Alakärppä kävi seuraamassa kahta ryhmää, joista valitsi toisen mukaan musikaaliin. Kaikki musikaaliin mukaan päässeet lapset olivat motivoituneita. Tällaisia produktioita järjestetään harvoin, joten se nähtiin ainutlaatuisena mahdollisuutena.

Toivoimme löytävämme musikaalin päärooleihin yläasteikäisiä. Pochontasin esittäjä Susanna Hyartt löytyi keväällä pidetyssä haussa. Toiseen päärooliin, John Smithin rooliin, emme löytäneet esittäjää. Mietimme eri vaihtoehtoja, lopulta päätimme kysyä Alakärppän pikkuveljeltä Eemil Alakärpältä, kiinnostaisiko häntä Smithin rooli. Hän innostui heti ideasta. Teimme Alakärppän kanssa vielä päätöksen intiaanipäälliköstä ja kertojasta. Muut rooliijat olivat helpompia. Musiikkileikkikoululaisia päätimme käyttää sotilaina. Muut lapset ja nuoret saivat esittää roolitoiveensa. Tämän pohjalta jaoimme loput roolit: metsäneläimet, intiaanit ja sotilaat.

Pocahontasin roolin kohdalla varamieheksi valitsimme Miia Pekosen. Tämä siltä varalta, että varsinainen Pocahontas sairastuisi. Harjoituksissa kokeilimme läpimenoja niin, että molemmat harjoittelivat roolia ja varautuivat esittämään sen. Eemil Alakärppän sairastuessa oli Smithin rooliin varalla Anton Alakärppä. Tämä tulikin myöhemmin ajankohtaiseksi, sillä kenraaliharjoitusten jälkeen Eemil Alakärppä sai pahan allergisen reaktion. Näin ollen jouduttiin viimeisiin päiviin asti jännittämään, voisiko Eemil Alakärppä laulaa musikaalissa. Onneksi kävi hyvin, ja hän pystyi esittämään roolin.

Kurkimäen koulun oppilaat ja opettajat lupasivat osallistua produktion tekemällä esitystä varten intiaaniaiheisia maalauksia, intiaanikeppejä ja päähineitä. Oppilaiden tekemät maalaukset heijastettiin koko esityksen ajaksi takaseinälle ja muut tuotokset käytettiin rekvisiittana. Antaaksemme heille virikkeitä, nauhoitimme säveltämämme kappaleet heidän käyttöönsä. He kuuntelivat niitä, kun tekivät rekvisiittaa musikaaliin. Perjantaina 28.1.2011 vierailimme Kurkimäen koululla ja seurasimme lasten työtä. Pidimme heille musiikkitunnin ja musisoimme heidän kanssaan. Tämä päivä oli tärkeä lapsille. Päivän aikana saimme nähdä mitä kaikkea lapset olivat saaneet aikaan.

Kuva 2. Intiaanikylän elämää. Kuvaaja: Linnea Alakärppä

3 POCAHONTAS-LASTENMUSIKAALI JALOSTUU ESITYKSEKSI

3.1 Työstämisvaiheen piirteitä

Syksyllä 2010 aloitimme harjoitukset. Jaoimme lapset neljään ryhmään, joista Alakärppä harjoitti Pyörön alakoulun oppilaita ja musiikkileikkikouluryhmää. Itse harjoitin Pohjantien alakoulun oppilaita sekä kevään haussa mukaan tullutta ryhmää. Pidimme harjoitukset kerran viikossa kaikkien ryhmien kanssa. Pienemmissä ryhmissä harjoittelimme pääasiassa lauluja ja käsikirjoituksen pohjaa. Menimme paikan päälle kouluille, jossa meille oli varattu luokka harjoituksia varten. Lapset olivat hyvin läsnä harjoituksissa ja oppivat nopeasti laulamaan kappaleet. Monistimme heille nuotit sekä käsikirjoituksen, joita he harjoittelivat myös kotona. Käsikirjoituksen harjoittaminen pienryhmissä oli kuitenkin melko haastavaa, kun kaikki esiintyjät eivät olleet mukana samassa paikassa. Kävimme käsikirjoituksen runkoa läpi siten, miten pystyimme. Kun harjoittelimme pienemmissä ryhmissä, ei lapsille vielä muodostunut kuvaa kuinka suuresta produktiosta on kyse.

Musikaalin yhteisharjoitukset aloitettiin musiikkikeskuksella 19.11.2010. Yhteisharjoituksia edeltäneenä päivänä saimme mukaan kolme Savonia-amk:n tanssinopettaja opiskelijaa: Inka-Leea Hakkaraisen, Päivi-Mirjam Laukkasen ja Anna Stenbergin, jotka tekivät koreografiat kappaleisiin ja auttoivat näyttämötyössä. Tanssinopiskelijoista oli suuri apu musikaalin koreografioissa. Heiltä tuli hyviä ideoita siitä, millaisia liikkeitä kappaleiden aikana lavalla voitaisiin tehdä. Meillä oli Alakärppän kanssa vahva näkemys siitä, mitä halusimme lavatyöskentelyltä. Ajattelimme, että kaiken tulisi kuvastaa käsikirjoituksen tapahtumia ja liikkeillä kuvattaisiin eri tunnelmia. Koreografioissa tulisi olla viitteitä intiaanien kulttuurista, ottaen huomioon esiintyjien tanssitaidot ja sen millaisia koreografioita he pystyisivät omaksuma. Mukaan tuli tässä vaiheessa myös Savonia-amk:n musiikinopiskelijoita: Anna Salonen, Annastiina Tuokko, Jenny Liebkind, Anna Kempainen ja Teija Korhonen. He liittyivät kokoonpanoon näyttämään ja laulamaan yhdessä lasten kanssa. Heistä oli tanssinopiskelijoiden lisäksi suuri apu yhteisharjoituksissa.

Nauhoitimme tanssijoille alustavat versiot kappaleista, jonka pohjalta he miettivät mahdollisia ideoita. Kun tanssijat olivat olleet mukana parissa yhteisharjoituksissa, he alkoi-

vat omalta osaltaan miettiä, minkälaisia koreografioita kappaleisiin tulisi. Harjoituksissa katsottiin mikä toimi, ja mikä ei, ja se muokkasi lavan tapahtumia edelleen. Prosessissa syntyi alati uusia ideoita, joita pyrimme hyödyntämään. Ennen joulua ehdimme harjoitella koreografioita joihinkin kappaleisiin, loput jäivät joulun jälkeen harjoiteltaviksi. Lapset ja nuoret oppivat yllättävän nopeasti liikkeiden hahmottamista, vaikka lavalla täytyi vielä lisäksi pystyä samaan aikaan laulamaan.

Ensimmäisten yhteisharjoitusten jälkeen tunnelma oli hyvä, vaikka kaikki oli vielä melko sekavaa. Huomasimme, että suurta ryhmää oli haastavaa ohjata. Näin ollen päätimme suunnitella etukäteen, mitä kävisimme läpi kussakin harjoituksessa. Harjoitukset olivat yleensä kestoaltaan parin tunnin mittaisia. Tärkeää oli, että lapset ja nuoret tutustuisivat toisiinsa, ja heillä olisi turvallinen sekä mukava olo yhteisharjoituksissa. Harjoitusten alkuun pyrimme ottamaan jonkun pienen leikin luomaan tunnelmaa. Keskivaiheilla pidimme aina pienen tauon, jolloin lapset saivat syödä omia eväitään ja levähtää. Lopuksi ehdimme joskus pitää loppurentoutuksen.

Vaikka harjoitukset olivat pitkiä, osa lapsista oli hyvin nuoria, ja joukossa oli niin rauhallisia kuin vähän villimpiäkin lapsia, niin kaikki jaksoivat keskittyä jokaisessa harjoituksessa. Poissaoloja harjoituksista ei kertynyt paljoa, vaikka oli kyseessä näin laaja joukko. Kaikki olivat sitoutuneita käymään harjoituksissa ja lapset olivat innolla mukana niissä. Musikaalin esiintyjien joukko hioutui yhteen harjoitusten edetessä erittäin hyvin, kun ottaa huomioon sen, kuinka eri suunnilta ja eri-ikäisiä ihmisiä oli mukana. Kävimme yhteisharjoituksissa läpi käsikirjoitusta, puhe-osuuksia, näytelmä- ja improvisaatiokohdauksia ja lauloimme kappaleita. Joka harjoituksella oli aina oma päätavoite, jota kulloinkin käytiin läpi ja hiottiin.

Pääasiassa harjoitukset ajoittuivat viikonlopulle, kun lapsilla ei ollut enää koulua ja vanhemmilla oli aikaa tuoda lapsia harjoituksiin. Olimme Alakärpän kanssa paikalla aina ennen harjoitusten alkua niin, että saimme käytännönjärjestelyt (muun muassa soittimien roudaaminen, pukujen ja lavasteitten paikalle tuominen sekä järjesteleminen) hoidettua ennen kuin lapset tulivat paikalle. Vaikka suunnittelimme harjoitukset etukäteen, olimme myös ajatelleet, että niissä täytyi olla myös pelivaraa, jos jotakin ennalta arvaamatonta tapahtuisi. Esiintyjä oli produktiossa mukana noin 50. Tällaisen esiintyjäjoukon liikuttaminen, harjoitusten järjestäminen ja kaikki siihen liittyvä organisointityö oli haastavaa. Pyrimme pääasiassa pitämään yhteyttä vanhempiin sähköpostilla ja kotiin jaettavilla tiedotteilla. Puhelinta käyimme vain kiireellisissä tapauksissa.

Oman haasteensa yhteisharjoituksiin toi se, että emme aina päässeet harjoittelemaan kamarimusiikkisaliin, missä esitykset olivat. Salin pienen tilan vuoksi päätimme, että esitys tapahtuisi sekä ylä- että alalavalla. Usein meillä oli harjoitukset tanssisalissa, jossa jouduimme suhteuttamaan kamarisalin lavaa. Otimme kamarisalin lavasta mitat, joiden avulla pyrimme järjestämään harjoittelutilan kamarisalin kaltaiseksi myös tanssisalissa. Teimme esimerkiksi tanssisaliin tuolien, teippien ym. avulla kuvitteelliset ylä- ja alalavat.

Ennen joulua ehdimme melko hyvin käydä ainakin kerran kaikki kohtaukset läpi, mikä oli myös ollut tavoitteena. Ehdimme kuitenkin pitää vain muutamat yhteisharjoitukset ennen joulua. Tällöin tuntui, että meillä oli vielä paljon tekemistä. Annoimme asian hau-
tua joululomalla ja pidimme lomaa itsekkin. Loman jälkeen tartuimme toimeen. Aluksi olimme suunnitelleet yhteisharjoituksia pidettäväksi kerran viikossa. Loman jälkeen huomasimme, että se on liian vähän suhteessa siihen miten nopeasti esityspäivä lä-
hestyi. Päätimme varata lisää harjoitusaikaa ja -tiloja, joten lopulta joululoman jälkeen pidimme kahdet harjoitukset viikossa.

3.2 Jalostuminen esityksiin

Joulun jälkeen aloimme hioa käsikirjoitusta ja kappaleita esityskuntoon sekä käydä läpi yksityiskohtaisemmin kohtauksia. Kertasimme moneen otteeseen esityksen runkoa ja kyselimme lapsilta mitä missäkin kohtauksessa tapahtui. Kohtaus kohtaukselta opeteltiin käsikirjoitusta ulkoa. Tanssiosiotkin alkoivat sujua vähitellen paremmin ja laulut alkoivat soida päässä yötä päivää, ainakin itselläni.

Kävimme käsikirjoitusta kokonaisuudessaan läpi: aluksi kestot olivat melko pitkiä, koska siirtymiset kohtauksesta toiseen eivät olleet vielä kovin sujuvia. Kuitenkin harjoitusten edetessä ja ajan kuluessa vaihdot alkoivat tapahtua nopeammin. Muutenkin harjoitukset alkoivat mennä sujuvammin läpi lasten oppiessa ulkoa musikaalin rakennetta, tekstejä ja lauluja. Kävimme myös improvisaatiokohtauksia yksityiskohtaisemmin läpi. Ne olivat aluksi hieman sekavia, koska lapset eivät olleet tottuneet improvisoimaan. Kuitenkin myös improvisaatio-osuudet alkoivat pienen harjoittelun jälkeen toimia.

Roudasimme Alakärpän kanssa joka harjoitukseen musiikkileikkikoululuokasta soittimia lapsille. Harjoitusten jälkeen meidän piti viedä ne takaisin paikoilleen. Tämä meidän täytyi tehdä myös pukujen ja lavasteitten kanssa. Saimme varata aikaa aina ennen

harjoituksia ja harjoitusten jälkeen roudailuun. Kun esitykset alkoivat sujua paremmin, kokeilimme ottaa pukuja mukaan ja menimme niiden kanssa harjoituksia läpi. Mukana harjoituksissa oli myös miekat ja intiaanikepit. Käytimme tanssisalin puukeppejä siihen asti, että saimme Kurkimäen koululta oikeat intiaanikepit käyttöön. Otimme myös jotain muita lavasteita mukaan, jotta olisi helpompaa kuvitella esitystilannetta etukäteen. Kävimme näytöksiä läpi ikään kuin olisi jo itse esitys. Harjoittelimme näin siitä syystä, ettei esitystilanne tulisi täydellisenä yllätyksenä lapsille ja nuorille.

Aika meni nopeasti joulun jälkeen ja huomasimme, että esityspäivä alkoi lähestyä. Tässä vaiheessa piti alkaa miettiä myös muita asioita, mm. yleisön määrää, kutsuvieraslippujen jakamista, lautakuntatekstejä, nuottien ja tekstien viimeistelyä, mainosten jakamista, pukujen sovitusta, lavasteiden testaamista. Oli todella monta asiaa, mitkä piti vielä ottaa huomioon ennen esityksiä. Nämä kaikki asiat tulivat kuitenkin hoidetuiksi harjoitusprosessin lomassa. Itse musikaaliesitysten osalta hiomista tapahtui ihan viimeisin harjoituskertoihin asti.

Pääsimme kokeilemaan lopullisella soitinkokoonpanolla vain parit harjoitukset ennen itse esityksiä. Viimeiset harjoitukset näytöstä edeltävällä viikolla sujuivat hyvin. Edellisen viikonlopun kenraaliharjoituksessa kokeiltiin mennä esitys läpi pukujen ja lavasteiden kanssa. Käsiohjelman (Ks. Liite 4) ja markkinointimateriaalin sekä lautakuntatekstin laatiminen jäi melko myöhäiseen vaiheeseen. Viimeiset viikot ennen esitystä olivat ehkä kaikkein stressaavimpia, vaikka suurin työ oli jo tehty.

Aluksi oli tarkoitus pitää vain kaksi esitystä. Noin kuukautta aiemmin, kun laskimme esiintyjille jaettavien kutsuvieraslippujen määrää, huomasimme että näytökset täytyisivät lähes kokonaan jo esiintyjien ja mukana olleiden lasten vanhemmista. Ulkopuolisille ei siten jäisi riittävästi tilaa. Tällöin päätimme pitää kolme näytöstä. Kysyimme asiasta lapsilta ja vanhemmilta, eivätkä he vastustaneet ajatusta. Jaoimme musikaaliin ilmaislippuja, jonka avulla pystyisimme kontrolloimaan sitä, kuinka paljon yleisöä tulisi saliin. Meidän täytyi huolehtia, ettei yleisöraja ylittyisi paloturvallisuussyiden vuoksi. Kaikki näytökset täytyivät nopeasti. Meille tuli sähköpostiin paljon kyselyitä musikaalin lipusta, eivätkä kaikki halukkaat mahtuneet katsomaan, vaikka olisimme halunneet antaa kaikille kiinnostuneille mahdollisuuden päästä kokemaan musikaalin maailma.

3.3 Musiikki

Pocahontas-lastenmusikaali sisältää yhden pianosävelmän ja neljä laulukappaletta: *Teema Punaisen Miehen Maailmasta*, *Pocahontasin laulu*, *Intiaanien ja Sotilaiden laulu*, *Pocahontaksen ja Smithin laulu* sekä *Alku Uudessa Maailmassa* (Ks. Liite 3). *Teema Punaisen Miehen Maasta* sekä *Pocahontaksen ja Smithin laulu* olivat Alakärpän aiemmin tekemiä sävellyksiä. Alakärppä soitti ne minulle ja päätimme ottaa ne mukaan musikaaliin. Loput kappaleet päädyimme säveltämään ja sanoittamaan yhdessä. Sävelsimme ne kesän ja syksyn 2010 aikana. Yhteistyö Alakärpän kanssa toimi loistavasti: toinen täydensi toista, jonka seurauksena musiikkia syntyi. Sävellysvaiheessa mietimme sellon ja saksofonien stemmoja ja sitä, mitä soittimia ja millaista säestystä miinhinkin kappaleeseen tulisi. Kuvailisin kappaleita melodisiksi ja satumaisiksi. Halusimme, että kappaleista ja niiden sanoista heijastuisi intiaanien arvomaailma.

Ensimmäinen kappale musikaalissa oli pianosävelmä *Teema punaisen miehen maasta*. Se oli iloinen ja kaunis sävellys, joka kuvasi satumaailmaa. Tämä oli Alakärpällä entuudestaan valmiina, opettelini vain soittamaan sen pianolla. Toisena kappaleena oli *Pocahontasin laulu*, jossa soittimina olivat piano, laulu, saksofonit, sello, djembe-rumpu ja sheikkeri. Se oli luonteeltaan herkkä ja melodinen. Sävelsin tähän sointupohjaa jo kesän aikana, melodiaa ja sanoja mietimme syksyn aikana. Kolmantena kappaleena musikaalissa on *Intiaanien ja Sotilaiden laulu*. Siinä säestyssoittimina olivat piano, laulu, saksofonit, sello ja djembe-rumpu. Laulu oli uhmakas ja dramaattinen ja kuvasi taistelutunnelmaa. Pohja syntyi, kun olimme muskariluokassa kokeilemassa soittimia. Kokeilin pianolla eri sointuja sekä rytmiä. Alakärppä alkoi improvisoida melodiaa, ja näin kappale lähti syntymään.

Neljäs kappale oli *Pocahontaksen ja Smithin laulu*, jossa soittimina olivat piano, laulu, saksofonit, sello ja sheikkeri. Tämäkin kappale oli Alakärpällä ennestään valmiina, mietin vain siihen pianosovitukset. Laulu oli herkkä ja melodinen. Viimeinen kappale *Alku uudessa maassa* esitettiin djembe-rummuilla ja laulaen. Aluksi olimme miettineet sitä pelkäksi rytmikappaleeksi. Katsottuamme Youtubesta videoita perinteisestä intiaanimusiikista, saimme uusia ideoita kappaleeseen. Se muotoutui työstämisvaiheessa toisenlaiseksi, sillä rumpujen lisäksi laulu tuli mukaan. Kappale enteili lopputaistelun ilmapiiä ja se oli melko rytmisen. Käytimme laulumelodiassa puhdasta kvinttiä, mikä oli tyypillistä intiaanien musiikissa.

Musikaalin musiikki muilta osin oli improvisoitua. Improvisaatio-osuuksissa soittimina ovat viulu, saksofonit, djembe-rummut, sello, kaksi huilua, trumpetti ja bassoklarinetti, sekä muskarisoittimista marakassit ja shekkerit. Näytimme lapsille, mitä he voisivat soittaa improvisointi-osuuksissa, esimerkiksi millaista rytmiä tai millaista soitinefektää missäkin kohdassa voisi käyttää. Improvisointi-osuuksia varten ei tehty virallisia nuotteja ja niiden kestot vaihtelivat.

Lopullisten, viimeistelyjen pianosovitusten tekemisen aloitin tammikuussa 2011. Niiden tekeminen oli haastavaa, sillä en ollut aiemmin säveltänyt enkä sovittanut. Sain apua Savonia-ammattikorkeakoulun pop/jazz-musiikin lehtori Jori Vuoriselta, joka opetti minulle rytmimusiikin soittamista pianolla. Kävimme Vuorisen kanssa ideoita läpi: mietin alkusoittoja ja lopetuksia, kokeilin eri sointuja ja niiden käännöksiä sekä erityylyisiä komppeja. Yritin löytää sellaista, mikä sopisi kappaleisiin. Kävin näin kaikkien laulujen pianosovituksia läpi. Ja lopulta olin tyytyväinen lopputuloksiin.

Nuottimateriaali oli aluksi käsin kirjoitettua. Päätimme, että teen nuottien puhtaaksikirjoituksen Sibelius-nuotinkirjoitusohjelmalla. Kumpikaan meistä ei aiemmin ollut käyttänyt kyseistä nuotinnusohjelmaa. Aloitin nuottien tekemisen vasta pari viikkoa ennen musikaalin esityksiä. Aluksi se oli haastavaa, mutta sain kuitenkin nuotit valmiiksi pari päivää ennen esityksiä.

3.4 Soitinyhtye

Musikaalin kannalta oli tärkeää saada kokoon osaava ja improvisointiin kykenevä soitinyhtye. Päätimme Alakärpän kanssa, että toimisim pianistina. Mietimme myös mitä muita soittimia ottaisimme mukaan, jotta lapset saisivat nähdä ja kuulla monia erilaisia soittimia. Päädyimme selloon, saksofoniin, djembe-rumpuihin ja musiikkileikkikoulun soittimiin. Rummut olivat tärkeässä osassa musikaalia, sillä ne toimivat rytmisenä pohjana läpi musikaalin. Rumpuihin halusimme vanhempia soittajia, joten pari ammattikorkeakoulun opiskelijaa tuli rumpuihin soittamaan. Alakärppä oli viulussa improvisaatiokohdissa. Mukana olleista musiikkiluokkalaisista osa oli jo aloittanut instrumenttiopinnot. Halusimme että he voisivat hyödyntää soittotaitoaan ja soittaa omaa instrumenttiaan improvisaatiokohtauksissa. Mukana oli kaksi huilua, bassoklarinetti ja trumpetit.

Alakärppä soitti musikaalin työstämisen aikaan kvartetissa, jossa oli mukana sellisti Eeva Enqvist, jota hän kysyi mukaan. Kysyimme Savonia-ammattikorkeakoulun lehto-

ria Pekka Toivasta soittamaan saksofonia ja hän suostui. Toivasella oli erikoistumisopinnoissa oppilaana Anni Björk, joten Toivanen ehdotti, että Björk voisi myös tulla mukaan musikaaliin. Näin saimme saksofonistit ja sellistin. Annoimme heille etukäteen nuotit kappaleista ja joulun jälkeen he olivat mukana parissa yhteisharjoituksessa. Pidimme pelkästään saksofonistien kanssa myös yhden harjoituskerran ennen esitystä.

3.5 Puvustus, lavastus ja media

Puvustuksen ja rekvisiitan valitsimme tanssijoiden varastosta. Olimme ennen joulua yhteydessä Kuopion konservatorion ja Savonia-amk:n tanssi puolen puvustuspuolen vastaaviin. Saimme heiltä luvan käyttää pukuja ilmaiseksi musikaalissa. Kävimme monen otteeseen varastoilla katsomassa ja miettimässä mitkä olisivat hyviä pukuja musikaaliin. Valitsimme sieltä mielestämme sopivimmat asut. Ammattikorkeakoulun varastoilla kävimme jo ennen joulua, mutta konservatorion varastoille pääsimme vasta tammiukuussa. Meidän piti ottaa huomioon esiintyjien koko: mukana oli monenikäistä ja monenkokoista porukkaa. Muistelimme varastoilla nimien pohjalta kenelle puvut mahdollisesti kävisivät. Emme ottaneet mitään mittoja esiintyjistä, vaan silmämääräisesti valitsimme puvut. Saimme kaikki musikaalin puvut ja lavasteet lainaan kyseisistä varastoista, mikä helpotti meitä suuresti. Muutoin olisi ollut vaikeaa löytää 50 esiintyjälle puvut ilmaiseksi.

Puvuista halusimme mielenkiintoisia ja värikkäitä, jotta ne sopisivat mahdollisimman hyvin käsikirjoitukseen, hahmoihin ja tapahtumiin. Intiaaneille löysimme värikkäitä mekkoja, hameita ja paitoja. Pocahontasin puvun halusimme erottuvan joukosta ja myös sen löysimme varastosta. Sotilaiden puvut olivat sinisen, ruskean ja harmaan sävyisiä sekä löysimme pussihousuja ja miekat sotilaille. Smithin asu löytyi osittain Alakärpän perheen kotoa, osittain pukuvarastoista. Intiaanipäällikölle ja kertojalle valitsimme heidän rooleihinsa sopivat asut. Metsäneläimille löysimme erilaisia eläinaiheisia pukuja, joissa mukana olivat housut, paidat ja päähineet. Myös soittajat pukivat intiaanasut ylleen musikaalissa.

Pyysimme lapsia ja nuoria kysymään vanhemmiltaan peruukeista, koruista ja astioista. Vanhemmat toivatkin harjoituksiin näitä, joita sitten käytimme hyväksi harjoituksissa ja esityksissä. Joitakin asuja jouduttiin vaihtamaan, koska ne olivat liian pieniä tai suuria. Löysimme kuitenkin lopulta kaikille sopivat puvut, ja vaikka esimerkiksi osa sotilaista ei aluksi ollut innostunut pukemaan pussihousuja ylleen, pääsimme lopulta lasten kanssa

yhteisymmärrykseen. Ilmeet olivat ikimuistoisia, kun ensikertaa kokeilimme vaatteita lapsille.

Valitsimme Alakärpän kanssa Kurkimäen alakoulun oppilaiden tekemistä piirustuksista ne työt, jotka heijastettaisiin esityksen aikana valkokankaalle. Teimme valituista kuvista PowerPoint -esityksen ja loput piirustukset laitoimme kamarimusiikkisalin läheisyyteen seinille. Kokoonnuimme myös Susanna Laukkasen kanssa muutamaa otteeseen ja mietimme yhdessä valaistusta sekä diaesitystä. Laukkanen toimi esitysten aikana tekniikassa ja valoissa.

Lavasteet rakensimme itse. Käytimme mm. rullattavia tauluja, joiden päälle liitimme kukkia ja kankaita. Koristelimme lavaa niin, että saimme siitä intiaanikylän näköisen ja ”metsämäisen”. Teimme lavalle myös pienen puron ja maalasimme Alakärpän kanssa toteemipaalun. Halusimme näkymästä mahdollisimman monipuolisen, vaikka mahdollisuutemme toteutukseen olivat melko rajalliset. Omaa luovuutta ja mielikuvitusta sai todellakin käyttää. Haimme tanssisalista mattoja kamarisaliin, että lapset pääsisivät istumaan lähemmäksi esitystä. Rakensimme lavasteita koko esitystä edeltävän perjantaipäivän, jotta kaikki olisi valmista lauantaina varten.

Laitoimme julisteita musikaalista Musiikkikeskukselle ja keskustan kauppakeskuksiin. Alakärppä otti yhteyttä Mannerheimin lastensuojeluliittoon, jonne annoimme tietyn määrän ilmaislippuja. Otimme myös yhteyttä sähköpostitse eri tiedotuskanaviin. Halusimme saada tiedon musikaalista välittymään laajalle yleisölle, jotta kaikki halukkaat pääsisivät sitä katsomaan. Media osoitti mielenkiintoa asiaa kohtaan: Viikkosavo teki musikaalista jutun etusivulle, Pohjois-Savon paikallisradio Iskelmä Oikea Asema teki radiohaastattelun ja myös Savon Sanomat julkaisi aiheesta. Tämä osoitti, että tällaisille lasten tapahtumille on kysyntää ja tilausta. (Ks.Liite 6)

4 MUSIKAALIN TOTEUTUS JA JÄLKITUNNELMAT

4.1 Pocahontas-lastenmusikaalin esitykset

Esityspäivänä, lauantaina 26.2.2011, oli jännitystä ilmassa. Miltä kaikki näyttäisi, kun kaikki osatekijät olisivat mukana. Lapset odottivat innoissaan ja jännittyneinä esityksiä. Yksikään esiintyjistä ei ollut kipeänä näytöspäivänä, mikä oli yllättävää ottaen huomioon suuren esiintyjämäärän. Näytöspäivänä lapset tulivat paikalle jo kymmenen aikaan, että ehdimme tehdä kaikille maalaukset, laittaa puvut päälle ja avata äänet. Sen enempää emme enää esityspäivänä harjoitelleet. Lapset söivät eväitä ja valmistautuivat näytöksiin.

Ennen ensimmäistä näytöstä aloin, miettiä miten yleisö reagoisi esitykseen ja menisikö kaikki suunnitelmien mukaan. Ensimmäisen näytöksen jälkeen olo oli upea, kaikki meni hienosti. Välissä oli pieni tauko, jolloin lapset pystyivät syömään eväitä. Kauan siinä ei kuitenkaan ehtinyt rentoutua, kun oli jo vuorossa toinen näytös. Toinenkin näytös meni kokonaisuudessaan hyvin eikä kohelluksia tapahtunut. Jäljellä oli enää viimeinen näytös. Huomasin, että viimeiseen näytökseen kaikki antoivat kaikkensa, eikä väsymyksestä ollut mitään merkkejä. Lautakunta oli mukana seuraamassa tätä viimeistä näytöstä. Kaikki näytökset hoidettiin kunnialla ja esiintyjät suoriutuivat mahtavasti rooleissaan.

Kolmannen näytöksen alussa mietin, että tämä oli nyt tässä. Ajatus tuntui oudolta ja siinä tilanteessa halusi vain nauttia esityksestä. Lapsistakin aisti jännitteen. Kun olin koko ajan pianon ääressä, en paljon itse ehtinyt kiinnittää huomiota, mitä lavalla tapahtui. Kun *Pocahontasin laulu* alkoi ja kaikki lauloivat niin koskettavasti, tuntui itsestäkin välillä vaikealta keskittyä soittamiseen.

Kuva 3. Taistelutantereelta. Kuvaaja: Linnea Alakärppä

Kuva 4. Rakkaus sytty. Kuvaaja: Linnea Alakärppä

4.2 Musikaalin jälkeen

Kaikki meni loistavasti. Kun loppuapلودit tulivat, tuntui tilanne epätodelliselta. Pitkä työ oli ohi. Lapset jaksoivat upeasti kaikki kolme esitystä. Meitä tultiin kiittelemään esitysten jälkeen ja palaute oli sanoinkuvaamatonta. Suuri kiitos kuului kaikille mukana olleille esiintyjille, varsinkin lapsille ja nuorille, kun he olivat jaksaneet niin innolla olla mukana musikaalissa. Esitysten jälkeen oli tyhjentävä olo. Tuntui mahtavalta. Pystyimme toteuttamaan produktion keskenämme ja lähes vuoden kestänyt työ oli ohi. Myös lapset ja nuoret vaikuttivat onnellisilta ja tyytyväisiltä. Toivoimme, että musikaali koskettaisi ihmisiä, ja luulen, että se toteutui. Ainakin uskon näin sen palautteen pohjalta, mitä saimme.

Näytösten jälkeen menimme melkein suoraan lautakunnan palautteeseen. Lautakunta antoi meille ensin yhdessä palautetta, sitten molemmille henkilökohtaisen palautteen. Sen jälkeen saimme vielä numeroarvosanan. Tuntui, että palautteenantotilanteessa olin vielä epätodellisessa tilassa. Lautakunnalta saimme hyvää ja kannustavaa palautetta. He sanoivat, että olimme tehneet ison työn ja esitys oli todella hieno. He kehottivat meitä jatkamaan työtä. Olimme ottaneet ison haasteen ja onnistuimme siinä erinomaisesti. Lautakunnan palautteen jälkeen jäimme vielä pitkän päivän päätteeksi Alakärpän kanssa purkamaan lavasteita ja viemään niitä takaisin varastoon pois kamari-musiikkisalista. Kun lopulta pääsi kotiin, olo oli todella väsynyt, mutta onnellinen.

Musikaalin esitysten jälkeisellä viikolla meillä oli vielä tehtävänä lavasteitten lopullinen purkaminen, pukujen lajittelu sekä peseminen ja niiden vieminen takaisin varastoihin. Sovimme myös esityspäivänä, että kokoontumme vielä kerran keväällä. Toukokuussa pidimme viimeisen kokoontumisen, jossa kyselimme lasten tunnelmia koko produktios- ta. Annoimme lapsille DVD-tallenteet musikaalista, joten kaikki saivat vielä muiston tekemästään työstä.

Kuva 5. Lopputaisto. Kuvaaja: Linnea Alakärppä

Kuva 6. Rauha laskeutuu. Kuvaaja: Linnea Alakärppä

5 PÄÄTÄNTÄ

Produktio onnistui upeasti. Kesti jonkin aikaa palautua taas normaaliin arkeen musikaalin jälkeen. Oli ihana nähdä, kuinka omistautuneesti lapset ja nuoret olivat mukana. Musikaalissa oli monia yhteistyötahoja, joten pääsin näkemään mihin yhteistoiminnalla parhaimmillaan pystytään. Mahtavinta oli huomata mihin alkutilanteesta pääsimme. Olimme koko ajan luottavaisia produktion suhteen, emmekä kyseenalaistaneet haastetta, johon olimme ryhtyneet. Luottamus sekä omiin että toisen taitoihin auttoi meitä eteenpäin. Suuri kiitos vielä Alakärpälle, että hän pyysi minua mukaan produktion.

Musikaali heijastaa molempien arvoja ja maailmankuvaa. On ollut ainutlaatuinen kokemus nähdä, mitä tällaisen produktion tekemiseen sisältyy: käsikirjoitus, harjoitusten järjestäminen ja aikataulut, suuren lapsiryhmän ohjaaminen, musiikin tekeminen ja sen opettaminen, mainonta, soittajien mukaan saaminen, lavastus, puvustus, sovituksat, eri yhteistyötahojen kanssa toimiminen ym. Välillä työtä oli todella paljon, mutta kaikki aina järjestyi, kun hoidimme asian kerrallaan. Produktiota tehdessä olen oppinut organisointitaitoja sekä perehtynyt moniin tärkeisiin haasteisiin ja kysymyksiin, jota laajan produktion toteuttamiseen sisältyy. Olisi mielenkiintoista toteuttaa vastaavia produktioita myöhemmin. Musikaalin tekeminen antoi hyvät eväät tulevaisuutta ajatellen.

Mielestämme onnistuimme produktiolle asettamissamme todella hyvin, paremmin kuin uskalsimme edes toivoa. Tällaista toteuttaessa oppii paljon uutta, mutta keksii samalla myös parannettavia asioita. Jälkeenpäin mietittynä olisimme voineet tehdä musikaaliin pari laulukappaletta lisää, hioa käsikirjoituksen tapahtumia ja vähentää improvisointiosuuksia. Musikaalin yhteisharjoitukset olisi voitu aloittaa aiemmin ja esityksiä olisi voinut olla lisää. Rahoitusta olisi voinut myös hakea useammasta paikasta.

Produktion jälkeen musiikin säveltäminen on ollut helpompaa ja olen jatkanut oman musiikin tekemistä. Musikaali opetti minulle, että kannattaa tarttua suureltakin tuntuviin haasteisiin. Mikään ei ole mahdotonta, kun tekee töitä. Täytyy olla rohkea ja luottaa itseensä. Kokemus on ollut mahtava, enkä vaihtaisi sitä. Käytimme musikaalin tekemiseen enemmän aikaa, kuin mitä normaalisti oppinäytetöihin käytetään. Se oli kuitenkin sen arvoista. Haaveita ja unelmia täytyy olla, ja vielä parempi on alkaa toteuttaa niitä.

Tämä oli yksi haaveistani ja se on antanut voimaa. Elämä antaa, jos uskaltaa yrittää ja ottaa riskejä. Meillä on vain yksi elämä aikaa toteuttaa haaveitamme.

”Merkitsee kovin vähän, missä me vietämme loput päivämme. Niitä ei ole monta. Vain joitakin tunteja, joitakin talvia, eikä yhtään lasta niistä suurista heimoista, jotka kerran elivät ja asuivat tällä maalla tai jotka ovat nyt vaeltavat pieninä ryhminä metsissä, ole jäljellä suremassa sen kansan hautojen äärellä, joka oli yhtä mahtava ja toiveikas kuin sinun kansasi nyt. Mutta miksi murehtisin sen menoa. Heimot koostuvat ihmisistä, ei muusta. Ja ihmiset tulevat ja menevät kuin meren aallot.” - Intiaanipäällikkö Seattle

Kuva 7. Viimeinen huuto. Kuvaaja: Linnea Alakärppä

LÄHTEET

Painetut lähteet

Henriksson, Markku 2010: *Intiaanipäällikkö Seattlen Vastaus Suurelle Valkoiselle Päälikölle 1854*. Artikkelilehdestä Vihreä maa – Maailman luonnonsäätiö ympäristökasvatusjulkaisu. Aineisto hyödynnetty 1.9.2010.

Muut lähteet

Malick, Terrence 2005: *The New World*. [Elokuva]. New Line Cinema. USA. DVD julkaistu 16.6.2006.

Pocahontasin elämä (Pocahontas und Captain John Smith - Liebe und Überleben in der Neuen Welt) 2009/2011. Tuotanto: Westend Film & Tv Produktion, Saksa 2009. [Historiallinen dokumentti]. Esitetty: Yle TV1 22.9. klo 19.00.

LIITTEET

- Liite 1: Intiaanipäällikkö Seattlen vastaus valkoiselle miehelle 1854
- Liite 2: Käsikirjoitus
- Liite 3: Nuottimateriaali
- Liite 4: Käsiohjelma
- Liite 5: DVD-tallenne
- Liite 6: Lehtiartikkelit

www.savonia.fi

INTIAANIPÄÄLLIKKÖ SEATTLEN VASTAUS SUURELLE VALKOISELLE

Purojen ja jokien kimalltava vesi ei ole vain vettä, vaan se on meidän esi-isiemme verta. Jos me myymme tämän maan, täytyy teidän muistaa että se on pyhä. Teidän täytyy opettaa lapsillenne, että se on pyhä ja että jokainen häilähtävä varjo järvien kirkaassa vedessä todistaa minun kansani elämän tapahtumista ja muistoista. Veden solina on minun isäni isän ääni.

Virrat ovat veljämme, ne sammuttavat janomme. Virrat kaniavat kanootejämme ja ruokkivat lapsemme. Jos me myymme sinulle maamme, teidän täytyy muistaa ja myös opettaa lapsillenne, että virrat ovat veljämme ja teidän veljämme, ja teidän tulee kohdella niitä niinkuin veljämme.

Punainen mies on aina joutunut väistymään etenevän valkoisen miehen tieltä kuin usva häipyy vuorilta aamuauringon nousussa. Mutta meidän isiemme tuhka on pyhä. Heidän hautansa on pyhä tanner ja niin ovat nämä kunnat, nämä puut, nämä maan kolkka pyhitetty meillä. Me tiedämme, ettei valkoinen mies voi ymmärtää meidän teitämme. Hänelle yksi paikka on yhtä hyvä kuin toinenkin, sillä hän on kuin muukalainen, joka tulee yöllä ja ottaa maasta mitä tarvitsee. Maa ei ole hänelle veli: vaan vihollinen, ja kun hän on voittanut sen, hän jatkaa matkaansa.

Isiensä haudat hän jättää toaksensa eikä välitä. Hän ryöstää maan lapsiltaan. Siitäkään hän ei välitä. Hänen isiensä haudat ja hänen lastensa perintökeudet on unoitettu. Hän kohtelee äitiään maata ja veljeään taivasta kuin tavaraita, joita voi ostaa, ryöstää ja myydä kuin lampaita tai lasihelmiä. Hänen ahneutensa nielaisee kaiken ja jäljelle jää vain outio maa.

Mitäpä minä tiedän. Meidän tapamme eivät ole teidän tapojanne. Teidän kaupunkienne nukkeminen koskee punaisen miehen silmiin. Mutta eihköpä punainen mies on villi eikä ymmärrä.

Ei ole hiljaisia paikkaa valkoisen miehen kaupungissa. Ei yhtään paikkaa, jossa voi kuulla silimujen puhkeavan keväisin tai hyönteisen siipien rähinän. Mutta ehkä kaikki johtuu siitä, että olen villi enkä ymmärrä. Melu vain loukkaa korvia. Ja mitä on elämä ellei voi

Vuonna 1854 Washingtonin Suuri Valkoinen päällikkö teki tarjouksen intiaaneille ostataksensa heidän maansa ja lupasi antaa heille reservaatit sen sijaan. Intiaanipäällikkö Seattlen vastausta tähän tarjoukseen pidetään kauneimpana ja syvällisimpänä luonnon ja omaperäisen kulttuurin puoleista piäilyttä puheena, mitä tunnetaan. Julkaisimme sen seuraavassa kokonaisuudessaan.

»Washingtonin Suuri Päällikkö lähettää meille sanan, että hän haluaa ostaa meidän maamme.

Suuri Päällikkö lähettää meille myös ystäväyden sanoja ja vakuuttaa hyvää tahtoaan meille. Se on hänelle kunniaksi, sillä me tiedämme, että hän tuskin tarvitsee meidän ystäväyyttämme.

Mutta me harkitsimme hänen tarjousta. Sillä me tiedämme, että valkoinen mies voi tulla aseiden kanssa ja ottaa maamme ellemme myy.

Kuinka kukaan voi ostaa tai myydä taivasta yläpuolellemme tai maan lämpöä? Koko ajatus on meille outo.

Ellemme omista ilman raitikautta tai veden kimallusta, kuinka kukaan voi ne ostaa?

Jokainen pala tätä maata on pyhä minun kansalleni. Jokainen kiiltävä männynlehtonen, jokainen rannan hiekkajärvy, usva hämättyvässä metsässä, jokainen aukio ja jokainen pörräävä hyönteinen on pyhä kansan muistoissa ja kokemuksissa. Puisse virtaava mahla kuljettaa mukanaan punaisen miehen muistoja.

Siirryessään tahtien pariin unohtavat valkoisen miehen kuolleet sen maan, jossa he ensi kerran näkivät päivärvalon. Meidän kuolleemme eivät koskaan unohta tätä ihmeellistä maata, koska se on punaisen miehen äiti. Me olemme osa tätä maata ja se on osa meitä.

Tuoksuvat kukat ovat sisariamme, kauris, hevonen ja mahtava kolkka ne ovat veljämme. Kallioiset horjanteet, niittyjen rehevyys, ponin ruumiin lämpö ja ihminen — kaikki kuuluvat samaan perheeseen.

Kun siis Washingtonin Suuri Päällikkö lähettää meille sanan, että hän haluaa ostaa maamme, hän vaatii meiltä todella paljon.

Suuri Päällikkö sanoo, että hän varaa meille paikan, jossa voimme elää omissa oloissamme, levossa ja rauhassa. Hän olisi meidän isämme ja me hänen lapsiaan.

Me siis harkitsimme tarjoustasi ostaa meidän maamme. Mutta se ei ole helppoa. Sillä tämä maa on meille pyhä.

kuulla kehräjän yksinäistä huutoa tai sammakoiden kinastelua yöllä lammen ympärillä? Minä olen punainen mies, enkä ymmärrä sitä. Intiaani kaipaa lammen kasvojen yli suhahavan tuulen pehmeää ääntä ja meidän havujen tuoksua tuulussa sateen jälkeen.

Ilma on kallisarvoista punaiselle miehelle, sillä kaikilla elävillä on osansa jokaisessa hengenvedossa eläimet, puut, ihmiset — kaikki hengittävät samaa ilmaa. Valkoinen mies ei näytä huomaavan ilmaa, jota hän hengittää. Hän on löyhkälle turtu kuin päiväa kuolemaisillaan ollut mies. Mutta jos me myymme sinulle maamme, täytyy teidän muistaa, että ilma on meille kallisarvoista, sillä se jakaa henkensä kaiken sen elämän kanssa, jota se ylläpitää.

Tuuli, joka antoi: isoisällemme hänen ensimmäisen hengenvetonsa, ottaa vastaan myös hänen viimeisen huokauksensa. Ja tuulen täytyy antaa myös lapsillemme elämän henki. Ja jos me myymme maamme, täytyy sinun pitää se erillään ja pyhänä, paikkana, jonne valkoinen mieskin voi tulla maistamaan tuulta, jolle niityn kukat ovat antaneet tuoksun.

Niin me harkitsemme tarjoustanne ostaa maamme. Jos me päättämme hyväksyä sen, minä asetan yhden ehdon: valkoisen miehen pitää kohdella kaikkia eläimiä alueella veijinjään.

Minä olen villi enkä ymmärrä mitään muuta tapaa. Olen nähnyt tuhansien puhvelien mätänevän preerian valkoisten miehen jäljiltä, kun hän ampui ne ohikiihvästä junasta. Minä olen vain villi, enkä voi ymmärtää miksi savuava rautavehonen olisi tärkeämpi kuin puhveli, jonka me tapamme vain pysyäksemme hengissä.

Mitä on ihminen ilman eläimiä? Jos kaikki eläimet olisivat poissa, ihminen kuolisi hengen suureen yksinäisyyteen. Sillä mitä tahansa tapahtuu eläimille, tapahtuu ennen pitkää myös ihmisille. Kaikella on yhteys.

Teidän täytyy opettaa lapsillenne, että maa heidän jälkijensa alla on esi-isiemme tuhmaa. Niin että he kunnioittavat maata, joka on kyllästetty heidän kaltaistensa elämällä. Opettakaa lapsillenne mitä me olemme opettaneet lapsillemme, että maa on meidän

äitimme. Mitä tahansa tapahtuu maalle tapahtuu maan lapsille. Jos ihminen sylkee maata, hän sylkee itseään.

Tämän me tiedämme. Maa ei kuulu ihmiselle, vaan ihminen maalle. Tämän me tiedämme. Kaikki luontokappaleet ovat yhtä kuin veri, joka liittää suvun yhteen. Kaikki luodut ovat yhtä.

Mitä tapahtuu maalle, tapahtuu maan pojille. Ei ihminen kutonut elämän kudosta, hän on vain sen söie. Mitä hän kudokselle tekee, sen hän tekee itselleen.

Mutta me harkitsemme tarjoustasi muuttaa reservaatit, jonka olet varannut minun kansalleni. Elämme syrjässä ja rauhassa. Ei se paljon merkitse, missä asumme päiviemme loppuun. Lapsemme ovat nähneet isiensä nöyryyttävän tappion. Soturimme ovat häpeästä tappion jälkeen vajonneet joutilaasuuteen ja saastuttaneet itsensä makeilla ruuilla ja kovilla juomilla.

Merkitse kovin vähän, missä me vietämme luput päivämme. Niitä ei ole monta. Vain joitakin tunteja, joitakin talvia vieltä, eikä yhtään lasta niistä suurista heimoista, jotka kerran elivät ja asuivat tällä maalla tai jotka nyt vaeltavat pieninä ryhminä metsissä, ole jäljellä suremassa sen kansan hautojen äärellä, joka kerran oli yhtä mahtava ja toiveikas kuin sinun kansasi nyt. Mutta miksi murehtisin kansani menoa. Heimat koostuvat vain ihmisistä, ei muusta. Ja ihmiset tulevat ja menevät kuin meren aallat.

Ei myöskään valkoinen mies, jonka Jumala puhuu hänelle kuin ystävä ystävälle, ole mikään poikkeus yhteisestä kohtalostamme. Ehkä meistä lopulta tulee veijä, kuka tietää. Yhden asian me tiedämme, asian jonka valkoinen mies voi joskus tajuta — meillä on yhteinen Jumala.

Te voitte luulla, että omistatte Hänet niinkuin tahdotte omistaa maamme. Mutta sitä ette voi. Hän on kaikkien ihmisten Jumala ja hän tuntee samaa säöliä niin valkoista kuin punaistakin kohtaan. Tämä maa on Hänelle kallis ja joka vahingoitaa maata halveksii sen Luojaa. Myös valkoiset katoavat, ehkä enemmän kuin kaikki muut heimat. Joka jatkuvasti liikaa oman sijansa, tukehtuu jonaikin yöntä omaan saastaansa.

Mutta hukkussanne te loistatte kirkkaasti sen Jumalan voiman sytyttämänä, joka toi teidät tähän maahan ja jossakin erityisessä tarkoituksessa antoi teille valian tämän maan yli ja punaisen miehen yli. Se tarkoitus on meille mysteeri, sillä me emme ymmärrä, kun puhvelit tapetaan, villihevoset kesytetään, metsien salarat lokerot täyhyvät ihmisjoukkojen hajusta ja kypsien kukkuloiden näkymät pilataan puhuvilla rautalangoiilla.

Missä on tiheikko? Poissa. Missä on kotko? Se Poissa. Hyvästit ketterille hevoselle ja ojjelle? Se on elämän lappu ja lopun alku.

Niin me harkitsemme ehdotustasi ostaa meidän maamme. Jos me suostumme teemme sen varmistaaksemme itsellemme reservoaatin, jonka olet meille luvannut. Ehkä me siellä voimme elää loput päivämme niinkuin haluamme.

Kun viimeinen punainen mies on kadonnut tältä maalta ja hänen muistonsa on vain pilven varjo, joka lipuu preerian yli, viipyvät kansani henget näillä rannoilla ja näissä metsissä. Sillä ne rakastavat tätä maata kuin vastasyntynyt rakastaa äitinsä sydämenlyöntejä.

Jos me siis myymme sinulle maamme, rakastakaa sitä niin kuin me olemme sitä rakastaneet. Huolehittakaa siitä, niin kuin me olemme siitä huolehtineet. Pitäkää mielessänne sen kuva sellaisena kuin se on nyt kun te otatte sen meiltä vastaan.

Ja kaikella voimallanne, kaikella mielellänne, kaikella sydämellänne säilyttäkää se lapsillenne ja rakastakaa sitä, niin kuin Jumala rakastaa meitä kaikkia.

Erään asian me tiedämme. Meidän Jumalamme on sama Jumala. Tämä maa on Hänelle kallis. Valkoinenkaan mies ei voi väliittää yhteistä kohtaloamme.

Voi olla, että meistä lopulta tulee veijä. Sen me näemme.

Ruotsinkielestä kääntänyt
Markku Henriksson.
Englanninkielestä tarkentanut
ja silloinut
Hilkka Pretliä.

POCAHONTAS-LASTENMUSIKAALIN KÄSIKIRJOITUS

1. Kohtaus

Lava on pimeä. Luonnonäänet alkavat kuulua cd:ltä ja soivat koko 1.kohtauksen ajan Pocahontaksen lauluun asti. Improvisaatio alkaa usealla sadekepillä, jonka päälle tulevat bongorummut hitaalla rytmillä tam-tam-tam-tam tasaisesti. Ylälavalla olevat intiaanit lähtevät laulun rytmissä kävelen lavan molemmilta sivustoilta kynttilälyhdyt käsissään. Intiaanit asettuvat riviin lavan eteen ja tekevät koreografiaa heilutellen kynttilöitä oikealta vasemmalle.

Rummut lopettavat koreografian, jolloin kaikki lavan edessä olevat intiaanit menevät alas kyyryyn ja sammuttavat kynttilät. Tämän jälkeen intiaanit menevät omille paikoilleen.

Intiaanit ovat asettuneet ylä- ja alalavalle: osa pesee ja laittaa pyykkiä, intiaaniäidit huolehtivat lapsista ja intiaanilapset keräävät koreihinsa ruokaa. Eläintenhoitajat ovat lavan oikealla puolella ja lavan vasemmalla puolella on rauhanpiippurinki, jossa intiaanipäällikkö on muutaman intiaanin ja kertojan kanssa. Lapset ja metsäneläimet leikkivät lavalla koko ensimmäisen näytöksen ajan ja käyvät välillä yleisön seassa. Sotilaat ovat piilossa lavan oikealla puolella sermien takana koko 1.näytöksen ajan, mutta laulavat Pocahontaksen laulussa kuoro-osuudessa.

Valot syttyvät ja ensimmäinen maalaus heijastetaan valkokankaalle. Intiaaniaiheisiä maalauksia heijastetaan valkokankaalle tietyin väliajoin koko näytöksen ajan. Jokainen intiaani menee sanomaan oman puheenvuoronsa mikin eteen lavan oikealle puolelle. Puheiden alkaessa, alkaa improvisaatio saksofoneilla, viululla ja sellolla. Improvisaatio on hiljaisempaa puheiden aikana. Improvisointi päättyy kertojan viimeisen puheenvuoron aikana.

1. intiaani:

"Kuinka kukaan voi ostaa tai myydä taivasta yläpuolellamme tai maan lämpöä?
Koko ajatus on meille outo.
Ellemme omista ilman raikkautta tai veden kimallusta, kuinka kukaan voi ne ostaa?"

Intiaanipäällikkö:

"Jokainen pala tätä maata on pyhä minun kansalleni.
Jokainen kiiltävä männynneulanen,
jokainen rannan hiekkajyvä,
usva hämärtyvässä metsässä,
jokainen aukio ja jokainen pörräävä hyönteinen
on pyhä kansan muistoissa ja kokemuksissa.
Puissa virtaava mahla kuljettaa mukanaan punaisen kansan muistoja."

Intiaanit ja metsäneläimet:

”Tuoksuvat kukat ovat sisariamme,
kauris, hevonen ja mahtava kotka, ne ovat veljiämme.
Kallioiset harjanteet, niittyjen rehevyys,
ponin ruumiinlämpö ja ihminen –
kaikki kuuluvat samaan perheeseen.”

Pianosta alkaa alkumusiikki, joka jatkuu improvisaationa. Kertoja puhuu alkumusiikin päälle; pianomusiikki jää hiljalleen pois kertojan puheenvuoron jälkeen. Lavalla olevat intiaanit ja intiaanilapset ottavat muskarisoittimet sekä poikkihuilut käsiinsä ja aloittavat improvisoinnin, joka jatkuu kertojan viimeiseen puheenvuoroon asti.

Kertoja:

Kaukana metsän keskellä asui suuri intiaanikansa.
Metsä oli täynnä villieläimiä ja luonto oli vihreää.
Lapset ja eläimet leikkivät yhdessä sekä nauttivat metsän rauhasta ja sen kauneudesta.
Elämä kukoisti intiaanien kylässä kaukana muusta ulkoisesta maailmasta.

Intiaanit olivat viisasta kansaa ja elivät luonnon kanssa sopuinnussa. Kunnioitus luontoaitia kohtaan oli suuri.
Intiaanit käyttivät luonnosta vain sen mitä tarvitsivat eivätkä koskaan aliarvioineet luonnon merkitystä ja suuruutta.
Intiaanikylä koostui useista perheistä ja kaikki olivat ystäviä keskenään.

Kun intiaanipäällikkö esitellään, hän kävelee ympäri lavaa tervehtien muita ympärillään olevia. Pocahontas tulee sermien takaa esiin lavalle ensimmäistä kertaa, kun kertoja mainitsee Pocahontasin. Kun Pocahontas esitellään, kaikkien lavalla olijoiden huomio kiinnittyy häneen. Lapset ja metsäneläimet käyvät tervehtimässä ja leikittelemässä häntä.

Intiaanipäällikkö oli viisas ja vanha mies, jota kylän asukkaat kuuntelivat ja kunnioittivat. Kaunis intiaanityttö Pocahontas intiaanipäällikön tytär. Pocahontas oli isälleen hyvin tärkeä. Hän oli avoin, itsenäinen ja rakasti kaikkea ympärillään. Hänen utelias luonteensa väritti monella tapaa kylän elämää.

Laulu Pocahontasista, kesto n.3min. Laulussa yksinkertainen koreografia, jossa Pocahontas kävelee ympäri lavaa ja ottaa välillä intiaanilapsia kädestä kiinni ja silittää metsäneläimiä. Kertosäkeistön aikana muut lavalla olijat heiluvat oikealta vasemmalle edestakaisin. Kertosäkeen jälkeen Pocahontas menee laulaen piiloon sermin taakse.

Pocahontaksen laulu:

Pocahontas:

On maailma tää mulle paikka, jossa voi hengittää.
Sen puhtaus, raikkaus, meihin loistaa valollaan.
On kaukana tää paikka, ulkoisesta maailmasta.
Rauha keskellämme pysyy , eikä sitä pois voi ottaa.

Kaikki:

Tuulen voimaa kutsun, voimaa maailmaamme.
Sielun aukeemaan saa, sydämiin.
Se saa meihin rohkeuden, polttavan, saa meissä
ikuisuuden, heijastuun.

Pocahontas:

Ilo on puolellamme, kun on rauha päällä maan.
Ei tätä pois voi ottaa, kukaan meiltä milloinkaan.
Käsi kädessä kuljetaan, tietä elämän katsotaan.
Yhdessä voimamme, ikuisesti solmitaan.

Kaikki:

Tuulen voimaa kutsun, voimaa maailmaamme.
Sielun aukeemaan saa sydämiin.
Se saa meihin rohkeuden, polttavan, saa meissä
ikuisuuden, heijastuun.

Pocahontas:

improvisaationa laulua sointupohjaan.

Intiaanipäällikkö:

Missä hän on?

Intiaanit ja metsäneläimet:

Pocahontas, Pocahontas!

Pocahontas juoksee keskelle lavaa. Kuoro osoittaa Pocahontasia,

Intiaanit ja metsäneläimet:

Hän on Pocahontas!

Lava pimenee. Pocahontas poistuu lavalta. Intiaanit ja sotilaat asettuvat 2.kohtauksen alkupaikoille.

1.kohtauksen kesto n.13min.

2. Kohtaus

Sotilaat tulevat keskelle lavaa ja intiaanit piiloutuvat alalavan vasemmalle ja oikealle puolelle. Valot päälle. Alkaa improvisaatio saksofoneilla ja rummuilla jatkuen lauluun asti. Intiaanit ihmettelevät piilopaikoistaan uusia tunkeilijoita ja supattelevat keskenään. He ovat ymmällään uusista ihmisistä.

Sotilaat tähyilevät maastoa kaukoputkilla, osoittelevat ympäriinsä, katsovat karttaa, miekkailevat keskenään ja osa yrittää ruokkia sekä silittää eläimiä.

Kertoja:

Intiaanien ollessa kylässään sotilaat saapuvat intiaanien maille. Sotilaiden ihmetellessä osa intiaaneista tarkkailee heitä metsän uumenista.

Intiaanipäällikkö:

Keitä olette? Miksi olette täällä?

John Smith:

Tulemme kaukaa! Etsimme kultaa. Haluamme rakentaa tänne kaupungin!

Intiaanipäällikkö:

Ette voi tehdä sitä! Tämä on meidän maa!

Intiaanien ja sotilaiden laulun kesto n.3min. Koreografia kestää koko intiaanien ja sotilaiden laulun ajan. Laulussa intiaanit ja sotilaat marssivat ja ottavat mittaa toisistaan. Laulu kasvaa loppua kohden ja muuttuu mahtipontiseksi. Alkusoiton aikana intiaanit ja sotilaat ovat pienissä ryhmissä jakautuneena ylä- ja alalavalle ja osoittelevat sekä uhmaavat toisiaan.

Intiaanien ja sotilaiden laulu:

kappaleen ajan soittimina piano, saksofonit ja rummut

Intiaanit ja sotilaat:

Hoi loi lai lee, hoi loi lai lee, hoi loi lai loi loi lai, hoi loi lai lee.

Hoi loi lai lee, hoi loi lai lee, hoi loi lai loi loi lai, hoi loi lai lee.

Hoi loi lai lee, hoi loi lai lee, hoi loi lai loi loi lai, hoi loi lai lee.

Hoi loi lai lee, hoi loi lai lee, hoi loi lai loi loi lai, hoi loi lai lee. (2 kertaa)

Heti laulun loputtua sotilaat ja intiaanit jäävät "still" asentoihin, jotka vaihtuvat uuden puheenvuoron alkaessa. Intiaanit menevät vuorollaan mikin eteen ja puhuvat kiihtyneesti omat puheenvuoronsa.

2.intiaani:

"Purojen ja jokien kimaltava vesi ei ole vain vettä,
vaan se on meidän esi-isiemme verta.
Jos me myymme tämän maan,
täytyy teidän muistaa että se on pyhä."

3.intiaani:

"Teidän täytyy opettaa lapsillenne,
että se on pyhä ja että jokainen häilähtävä varjo järvien kirkaassa vedessä
todistaa minun kansani elämän tapahtumista ja muistoista.
Veden solina on minun isäni isän ääni."

Intiaanipäällikkö:

"Virrat ovat veljiämme, ne sammuttavat janomme.
Virrat kantavat kanoottejamme ja ruokkivat lapsemme.
Jos me myymme valkoiselle maamme,
teidän täytyy muistaa ja myös opettaa lapsillenne,
että virrat ovat veljiämme,
ja teidän tulee kohdella niitä niin kuin veljiänne."

Intiaanit:

intiaanihuuto!

Sotilaat:

sotilashuuto!

Valot sammuvat ja tämä on merkki huutojen loppumiselle. Sotilaat ja intiaanit poistuvat lavalta.
Metsäneläimet menevät yhdessä Pocahontasin kanssa 3.kohtauksen alkupaikoille. 2. kohtauksen
kesto yhteensä n.7min.

3. Kohtaus

Valot syttyvät ja heti alkaa voimakas puronsolina ja luonnon äänet cd:ltä.

Pocahontas istuu lavan edessä yhdessä metsäneläimen kanssa. Muut metsäneläimet leikkivät ja liikkuvat ympäri lavaa. Improvisointi tehdään tapahtumia seuraten saksofoneilla, rummuilla, viululla, sellolla, poikkihuiluilla ja muilla muskarisoittimilla, jota kestää Pocahontaksen puheenvuoroon asti.

Tässä kohtauksessa musiikin improvisoinnilla on suuri merkitys. Sillä väritetään ja selvennetään tapahtumien kulkua.

Kertoja:

Pocahontas saapuu lempipaikkaansa, jossa veden ja luonnon äänet täyttävät hänen mielensä. Samaan aikaan sotilas John Smith on lähtenyt kiertelemään ja tutustumaan metsään.

John Smith saapuu purolle hymisten ja rallatellen katsoen ympärilleen ja ihastellen luontoa. Smith käy alalavalla ja noustessaan takaisin ylälavalle hän huomaa Pocahontaksen purolla, osoittaa Pocahontasia ja menee piiloon. Pocahontas kääntyy, kun kuulee rapinaa selän takaa.

Pocahontas kävelee katsellen ympärilleen ja etsii, mistä ääni kuului. Smith tulee esiin toteemipaalun takaa, ja samanaikaisesti Pocahontas kurkkaa toteemipaalun taakse jolloin molemmat säikähtävät toisiaan. Pocahontas ja John Smith katsovat toisiaan. Smith lähestyy Pocahontasia ja molemmat ihmettelevät tätä outoa tilannetta. Pocahontas tutkii Smithin asua ja tarkkailee valkoista miestä. Kun Pocahontas käy Smithin selän takana, yksi metsäneläimistä varastaa Smithin miekan.

Kertoja:

Pocahontas ja Smith alkavat jutella keskenään ja tutustuvat toisiinsa.

Pocahontas:

Kuka sinä olet?

John Smith:

Olen John Smith. Entä sinä?

Pocahontas:

Olen Pocahontas, suuren intiaanipäällikön tytär. Mistä tulit tänne?

Smith:

Tulen kaukaa valkoisen miehen kaupungista.

Pocahontas on hetken hiljaa ja miettii Smithin sanoja ennen kuin jatkaa.

Pocahontas:

”Ei ole hiljaista paikkaa valkoisen miehen kaupungeissa.
Ei yhtään paikkaa, jossa voi kuulla silmujen puhkeavan keväisin tai hyönteisen siipien rahinan. Mutta ehkä kaikki johtuu siitä, että olen villi enkä ymmärrä. Melu vain loukkaa korviani.
Ja mitä on elämä, ellei voi kuulla kehrääjän yksinäistä huutoa tai sammakoiden kinastelua yöllä lammen ympärillä?
Minä olen punainen enkä ymmärrä valkoisen miehen maailmaa.
Intiaani kaipaa lammen kasvojen yli suhahtavan tuulen pehmeää ääntä ja metsän havujen tuoksua tuulessa sateen jälkeen.”

Alalavan sivuilla olevat intiaanit ja sotilaat tulevat alalavan eteen laulun alkaessa. Pocahontaksella ja Smithillä on koreografia laulun aikana. Pocahontas ja Smith jäävät paikoilleen laulun loputtua ja pitävät toisiaan käsistä kiinni.

Intiaanipäällikkö tulee ylälavalle viimeisen kertosaäkeistön aikana. Hän huomaa nuoret ja Pocahontaksen rakkauden Smithiä kohtaan ja asettuu heidän lähelleen. Intiaanipäällikkö tulee muutaman intiaanin kanssa Smithiä ja Pocahontasta kohti. Intiaanit ovat intiaanipäällikön takana.

Pocahontaksen ja Smithin laulu:

Smith:

Käännän katseeni taivaan siniseen, sen tähdet kertovat mulle kertomuksen.
Tätä en voi nyt unohtaa, taikaa ihanaa.

Kaikki:

Kaunis maailma meille hymyilee, tuo sanomaa maihin äärien.
Se ihmismielen kauniiksi saa, ei huolta milloinkaan.

Pocahontas:

Tähtiloisto taivaan kirkkauden, näyttää mulle tien todellisen.
Se seuraa, valvoo, mukanaan, minne kuljenkaan.

Kaikki:

Kaunis maailma meille hymyilee, tuo sanomaa maihin äärien.
Se ihmismielen kauniiksi saa, ei huolta milloinkaan.

Smith:

Hänen katseensa lämmin koskettaa.
On sanaton, tää tunne levoton.
Hän minuun ikuisesti jää,
luotan sisimpään.

Pocahontas ja Smith:

Kaunis maailma meille hymyilee, tuo sanomaa maihin äärien.
Se ihmismielen kauniiksi saa, ei huolta milloinkaan.
Ei huolta milloinkaan.

Intiaanipäällikkö:

Tämä on väärin! Niin kauan kun rauhaa ei ole välillämme, ette voi tavata toisianne!

Intiaanit ja päällikkö kääntyvät selin ja lähtevät pois. Intiaaneilla kepit kädessä, jotka kolautetaan maahan samanaikaisesti kun he kääntyvät. Pocahontas ja Smith lähtevät eri teille, ja lava pimenee.

3.kohtauksen kesto yhteensä n.6minuuttia.

4. Kohtaus

Valot syttyvät. Alkaa heti improvisaatio rummuilla. Kaikki ovat jakautuneet ylä- ja alalavalle. Intiaanit ja sotilaat valmistautuvat lopputaistoon katsoen vihamielisesti toisiaan. Intiaanit sanovat puheenvuoronsa uhmaten. Intiaanien ja sotilaiden "still" asennot vaihtuvat puheenvuorojen välissä.

4. intiaani:

"Tuuli, joka antoi isoisällemme hänen ensimmäisen hengenvetonsa, ottaa vastaan myös hänen viimeisen huokauksensa. Ja tuulen täytyy antaa myös lapsillemme elämän henki."

5. intiaani:

"Ja jos me myymme maamme, täytyy valkoisen pitää se erillään ja pyhänä, paikkana, jonne valkoinen mieskin voi tulla maistamaan tuulta, jolle niityn kukat ovat antaneet tuoksun."

6. intiaani:

"Teidän täytyy opettaa lapsillenne, että maa heidän jalkojensa alla on esi-isiemme tuhkaa. Niin että he kunnioittavat maata, joka on kyllästetty heidän kaltaistensa elämällä."

7. intiaani:

"Opettakaa lapsillenne mitä me olemme opettaneet lapsillemme, että maa on meidän äitimme. Mitä tahansa tapahtuu maalle tapahtuu maan lapsille. Jos ihminen sylkee maata, hän sylkee itseään."

Lopputaistelulaulu, kaikki mukana, kesto n. 2min. Alkaa voimakas ja rytmikäs rumpujen pauke. Sotilaat ja intiaanit lavalla alkavat käydä lopputaistoa. Taistelun aikana musiikki yltyy kovaksi. Koreografia mukana. Laulun aikana tulee rauha intiaanien ja sotilaiden välille.

Kaikki:

Hai jai jai jai jai jai jaa, hai jai jai jai jai jai jaa. (2 kertaa)

Hai jai jai jai jai jai jai, hai jai jai jai jai jai jai. (2 kertaa)

intiaanihuutoja!

Hai jai jai jai jai jai jaa, hai jai jai jai jai jai jaa. (2 kertaa)

Hai jai jai jai jai jai jai, hai jai jai jai jai jai jai. (2 kertaa)

Musiikki päättyy. Tulee täydellinen hiljaisuus ja rauha laskeutuu. Kaikki ovat maassa hiljaisuuden laskeutuessa.

Kertoja:

Rauha laskeutui intiaanien ja sotilaiden välille.

Kaikki intiaanit ja sotilaat nousevat varovasti ylös katsoen toisiaan ja yleisöä ihmetellen, ikään kuin uusi elämä olisi alkanut. Pocahontas ja Smith kävelevät toisiaan kohden ja ottavat kädestä kiinni. Intiaanit ja sotilaat asettuvat ympäri lavaa.

Intiaanipäällikkö:

"Tämän me tiedämme. Maa ei kuulu ihmiselle vaan ihminen maalle.
Kaikki luontokappaleet ovat yhtä kuin veri,
joka liittää suvun yhteen.
Kaikki luodut ovat yhtä."

Kaikki: Intiaanihuuto!

Valot sammuvat jolloin huuto loppuu. Valot syttyvät uudestaan ja loppukumarrukset.
Kesto yhteensä n.6min.

Teema punaisen miehen maailmasta

säv. Ada Alakärppä

MM.=110 F# D# C# H F# D#

7 C# H F# D#

11 C# 1. H F# 2. H

Pocahontaksen laulu

säv. ja san. Ada Alakärppä
Elina Peiponen

MM.=110

1. On maail-ma tää mul- le , paik-ka jos-sa voi hen -git tää . Sen puh-taus
On kau - kana tää paik - ka ul - koi ses-ta - a maa il - mas - ta. Rauha kes kel
2. Ilo on puo - lel - lam - me kun on rau ha pääl lä maan . Ei tä - tä
Käsi kä - dessä kul - je - taan , tie - tä e - lä-män kat - so-taan . Yh - des -sä

6

raik - ka - us mei - hin lois- taa va - lol laan . Tuu-len voi - maa kut - sun
läm - me py - syy ei - kä si - tä pois voi ot-taa. Se saa mei - hin roh-ke
pois voi ot - taa, ku - kaan meil tä mil- loin kaan .
voi - mam - me, i - kui - ses - ti sol - mi - taan .

10

voi - maa maa - il- maam-me. Sie - lun au - kee maan saa, sy - däm-miin.
u - den, polt - ta - van, saa meis - sä i - kui - suu - den, hei - jas - tuun.

POCAHONTASIN LAULU

MM=60 *Rubato ad lib.*

The first system of the piece consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#) and a 4/4 time signature. It features a complex melodic line with many beamed eighth and sixteenth notes, including several triplet markings. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature, providing a harmonic accompaniment with chords and moving bass lines.

5 **A** 4x

The second system begins at measure 5 and is marked with a box containing the letter 'A' and '4x'. The notation continues with intricate melodic patterns in the upper staff and accompaniment in the lower staff.

9 **B** 2x

The third system begins at measure 9 and is marked with a box containing the letter 'B' and '2x'. The musical texture remains consistent with the previous systems, featuring complex melodic lines and accompaniment.

12 rit.

The fourth system begins at measure 12 and is marked with 'rit.' followed by five dots. The notation shows a change in the melodic line in the upper staff, which becomes more fluid and slower. The lower staff continues with accompaniment, including some long notes and ties.

Intiaanien ja sotilaiden laulu

säv. Ada Alakärppä
Elina Peiponen
san. Ada Alakärppä

MM.=88

The first system of the musical score is in 4/4 time with a tempo marking of MM.=88. It features a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line consists of eighth notes with triplet markings over groups of three notes. The piano accompaniment is in the right hand, with chords and triplet markings. The lyrics are: Hoi-loi - lai lee. Hoi-loi - lai - lee. Hoi-loi - lai loi-loi - lai hoi-loi - lai lee.

The second system of the musical score continues from the first system, starting at measure 5. It features a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line consists of eighth notes with triplet markings over groups of three notes. The piano accompaniment is in the right hand, with chords and triplet markings. The lyrics are: Hoi-loi - lai lee. Hoi-loi - lai lee. Hoi-loi - lai loi-loi - lai hoi-loi - lai lee.

INTIAANIEN JA SOTILAIKEN LAULU

Musical notation for the first system, measures 1-3. The piece is in 4/4 time with a key signature of one flat (B-flat). The right hand features a continuous eighth-note triplet pattern. The left hand provides a simple accompaniment with quarter notes and rests.

Musical notation for the second system, measures 4-7. Measure 4 is marked with a box containing the letter 'A'. The right hand continues with eighth-note triplets. From measure 5 onwards, the right hand plays chords with eighth-note triplets. The left hand continues with quarter notes and rests.

Musical notation for the third system, measures 8-11. Measure 8 is marked with a box containing the letter 'B'. The right hand plays chords with eighth-note triplets. The left hand continues with quarter notes and rests.

Musical notation for the fourth system, measures 12-15. Measure 12 is marked with a box containing the letter 'C'. The right hand plays chords with eighth-note triplets. The left hand continues with quarter notes and rests. The system concludes with the markings *rit.* and *morendo*.

Pocahontaksen ja Smithin laulu

säv. ja san. Ada Alakärppä

MM.=88 C

Am Dm

1.Kään - nän kat see - ni tai-vaan si - ni - seen_ , sen täh-det kertovat mul - le
 2.Täh - ti - lois to tai - vaan_ kirk- kau-den____, näyt tää mul - le tien
 3.Hä - nen kat seen-sa läm-min kos - ket - taa____. On sa - na-ton tää

4 C G C Am F C G C

ker - to- muk-sen. Tä-tä en voi nyt u - noh - taa____ tai - kaa i - ha - naa.
 to - del-li - sen. Se seu-raa, val-vo, mu- ka - naan____ min-ne kul - jen - kaan.
 tunne le - vo - ton. Hän mi - nuunikui-ses-ti jää____, luo-tan si - sim_ pään.

9 F F C F C C G F G

Kau - nismaa-³l-ma meil-le hy - myi - lee, tuo sa - no-maa mai - hin ää - ri - en. Se ih-mis mi-³l-en

14 F C F C G G F F C

kau - niik-si saa, ei huol-ta mil - loin - kaan. kaan. Kau-nis maa-³l-ma meil-le hy - myi - lee ,

20 F C C G F G F C

tuo sa - no-maa mai - hin ää - ri - en. Se ih-mis mi-³l-en kau-niik - si saa,

24 F C G F C F

ei huol-ta mil - loin - kaan. Ei huol - ta mil - loin - kaan.

POCAHONTASIN JA SMITHIN LAULU

säv. Ada Alakärppä
piano sov. Elina Peiponen

MM=60

Musical notation for measures 1-3. The piece is in 4/4 time. The right hand features a steady eighth-note accompaniment of chords, while the left hand plays a simple eighth-note melody.

Musical notation for measures 4-6. Measure 4 begins with a treble clef change and a 7-measure rest. The right hand continues with chords, and the left hand has a melodic line.

Musical notation for measures 7-10. Measure 7 is marked with a box containing the letter 'A'. The right hand has a complex chordal accompaniment, and the left hand has a simple bass line.

Musical notation for measures 11-13. The right hand continues with chords, and the left hand has a melodic line.

Musical notation for measures 14-16. The right hand continues with chords, and the left hand has a melodic line.

Musical notation for measures 17-20. Measure 17 is marked with a box containing the letter 'B'. The right hand continues with chords, and the left hand has a melodic line.

20

Musical notation for measures 20-22. The system consists of a grand staff with a treble clef on the upper staff and a bass clef on the lower staff. Measure 20 features a treble staff with eighth-note chords and a bass staff with eighth-note chords. Measure 21 continues with similar eighth-note patterns. Measure 22 shows a transition with a treble staff containing eighth-note chords and a bass staff with a more complex rhythmic pattern.

23

Musical notation for measures 23-25. The system consists of a grand staff with a treble clef on the upper staff and a bass clef on the lower staff. Measure 23 features a treble staff with eighth-note chords and a bass staff with eighth-note chords. Measure 24 continues with similar eighth-note patterns. Measure 25 shows a transition with a treble staff containing eighth-note chords and a bass staff with a more complex rhythmic pattern.

Pocahontasin ja Smithin laulu

säv. ja san. Ada Alakärppä
sello sov. Ada Alakärppä ja Elina Peiponen

C Am Dm

1. Kään - nän kat-see - ni tai - vaan si - ni - seen , sen täh - det kertovat mul - le
2. Täh - ti - lois - to tai - vaan kirk - kau - den , näyt - tää mul - le tien
3. Hä - nen kat - seen - sa läm - min kos - ket - taa . On sa - na - ton tää

4 C G C Am F C G

ker - to muk - sen . Tai - tä en voi nyt u - noh - taa tai - kaa i - ha -
to - del - li - sen . Se seu - raa, val - voo, mu - ka - naan min - ne kul - jen -
tunne le - vo - ton . Hän mi - nuun ikui - ses - ti jää , luo - tan si - sim -

8 C F F C F C³ C G

naa. Kau - nis maa - il - ma meil - le hy - myi - lee , tuo sa - no - maa mai - hin ää - ri - en.
kaan.
pään.

13 F G F³ C F C 1.2. 3. G G

Se ih - mis mi - len kau - niik - si saa, ei huol - ta mil - loin - kaan. kaan.

18 F F C F C³ C G F G

Kau - nis maa - il - ma meil - le hy - myi - lee , tuo sa - no - maa mai - hin ää - ri - en. Se ih - mis mi - len

23 F³ C F C G F C F

kau - niik - si saa, ei huol - ta mil - loin - kaan. Ei huol - ta mil - loin - kaan.

Alku uudessa maailmassa

säv. ja san. Ada Alakärppä
Elina Peiponen

MM.=100

Hai-jai-jai-jai-jai-jai-jaa.

6

Hai-jai-jai-jai-jai-jai-jaa. Hai-jai-jai-jai-jai-jai-jai. Hai-jai-jai-jai-jai-jai-jai.

10

Hai-jai-jai-jai-jai-jai-jaa.

14

Hai-jai-jai-jai-jai-jai-jaa. Hai-jai-jai-jai-jai-jai-jai. Hai-jai-jai-jai-jai-jai-jai.

Veeti Onttinen Kurkimäen koulusta

POCAHONTAS- LASTENMUSIKAALI

Opinnäyteproduktio
Ada Alakärppä - Elina Peiponen

Musiikkikeskuksen kamarimusiikkisali
26.2.2011

klo:12.30, 14.00 ja 15.00

Savonia-ammattikorkeakoulu, Musiikki ja tanssi

Pocahontas:

Susanna Hyartt

John Smith:

Eemil Alakärppä

Intiaanipäällikkö:

Riikka Voutilainen

Kertoja:

Ada Kekäläinen

Intiaanilapset:

Nea Pekonen
Carmen Pennanen
Venla Pennanen
Viivi Vesterinen
Nea Väätäinen

Intiaanit:

Heta Holm
Heta-Elina Ikonen
Emmi Kapanen
Teija Korhonen
Miia Pekonen
Anna-Mari Piippo
Tessa Pitkänen
Anna Salonen
Janniina Tauriainen
Annastiina Tuokko
Julia Valtanen

Metsäneläimet:

Anetta Kukkonen
Frida Oksman
Selma Onttonen
Tuuli Orasuo
Elina Piippo
Jasmin Räsänen
Gabriel Thiam

Sotilaat:

Ella Jokelainen
Roosa Kallinen
Anna Kemppainen
Ella Kilpeläinen
Heli Laitinen
Anni Leppänen
Jenny Liebkind
Olli Litmanen
Vilhelmiina Penttilä
Rosa Raatikainen
Ada Taavitsainen
Heidi Taavitsainen
Jetro Virta
Aleksi Väkeväinen
Venla Väänänen

Soitinyhtye:

Anni Björk, saksofoni
Pekka Toivanen, saksofoni
Ada Alakärppä, viulu
Eeva Enqvist, sello
Elina Peiponen, piano
Jenny Liebkind, rumpu
Anna Kemppainen, rumpu

Improvisaatioissa avustavat:

Tuuli Orasuo, huilu
Venla Pennanen, huilu
Riikka Voutilainen, bassoklarinetti
Heta Holm, trumpetti

Liikeilmaisun ohjaus:

Inka-Leea Hakkarainen
Anna Stenberg
Päivi-Mirjam Laukkanen
Ada Alakärppä
Elina Peiponen

Ohjaajat:

Ada Alakärppä
Elina Peiponen

"Siirtyessään tähtien pariin unohtavat valkoisen miehen kuolleet sen maan, jossa he ensi kerran näkivät päivänvalon. Meidän kuolleemme eivät koskaan unohda tätä ihmeellistä maata, koska se on punaisen miehen äiti. Me olemme osa tätä maata ja se on osa meitä."

Intiaanipäällikkö Seattle

KOHTAUKSET

1. Elämää intiaanien mailla

Musiikki: Luonnon ääniä ja improvisaatio
Teema punaisen miehen maailmasta
Pocahontaksen laulu

säv. Ada Alakärppä
säv. ja san. Ada Alakärppä &
Elina Peiponen

2. Sotilaat saapuvat intiaanien maille

Musiikki: Improvisaatio
Intiaanien ja sotilaiden laulu

säv. Ada Alakärppä &
Elina Peiponen
san. Ada Alakärppä

3. Pocahontas ja John Smith kohtaavat toisensa

Musiikki: Luonnon ääniä ja improvisaatio
Pocahontaksen ja Smithin laulu

säv. ja san. Ada Alakärppä

4. Taistelusta rauhaan

Musiikki: Improvisaatio
Alku uudessa maailmassa

säv. ja san. Ada Alakärppä &
Elina Peiponen

Musikaali perustuu intiaanityttö Pocahontaksesta kertovaan taruun ja intiaanipäällikkö Seattlen vastaukseen Washingtonin Suurelle Valkoiselle päällikölle vuodelta 1854.

SUURI KIITOS TEILLE LAPSET JA NUORET
UPEASTA TYÖSTÄ!

KIITOS VANHEMMILLE KANNUSTUKSESTA JA
MUKANAOLOSTA!

SYDÄMELLINEN KIITOS!

Kuopion konservatorio
Kurkimäen alakoulu, 1.-2. luokat
Pohjantien koulu
Pyörön ala-aste

Päivi-Liisa Hannikainen, ohjaava opettaja
Leena Toivanen
Susanna Laukkanen
Tommi Kupiainen, taltiointi/mikitys
Pekka Toivanen
Jori Vuorinen
Riitta Sandberg
Tiina Turunen
Tarja Holopainen
Rakkaat Vahtimestarit
Perhe ja ystävät

Savonia
ammattikorkeakoulu

Lastenmusikaalille on kysyntää

Milla Katainen

Talvikamari-kamarimusiikki-
viikon lastenpäivässä nähdään
ja kuullaan tänä vuonna jotain
aivan uutta, kun lauantaina
26. helmikuuta musiikkikes-
kuksen lavalla sukelletaan lä-
hes 50 esiintyjän voimin inti-
aanien maailmaan Pocahontas-
lastenmusikaalissa.

Kuopiossa harvoin nähtä-
vän lastenmusikaalin taustal-
la ovat Savonia-ammattikor-
keakoulussa pianonsoiton
opettajaksi opiskeleva **Elina Peiponen** ja viulunsoiton
opettajaksi opiskeleva **Ada Alakärppä**.

- Viime keväänä aloin
mieltä näyttötyön aihetta ja
ajattelin, että musikaali oli-
si aivan mahtavaa toteuttaa.
Kerroin ideasta opettajalleni
ja hän sanoi, että se on ehkä
yhdelles hieman liian iso pro-
jekti. Kysyin Elinalta kiinnos-

Lastenmusikaalin tehneet Ada Alakärppä ja Elina Peiponen ha-
luavat osoittaa, että pienelläkin budjetilla voi toteuttaa isoja
juttuja, joista riittää iloa monille.

taisiko idea ja hän innostui
heti, Alakärppä kertoo.

Siitä alkoi suuri työ, kun
kaksikko teki musikaalia
varten kaiken itse alusta lop-
puun.

- Tarinan taustalla on oi-
kea intiaanipäällikön puhe
vuodelta 1854. Lisäksi teim-
me musiikit, käsikirjoituksen,
sovituksen ja mietimme la-
vastuksen sekä puvustuksen.
Viime syksy oli todella kiirei-
nen, mutta olemme molem-
mat oppineet hirveästi. Tämä
projekti antaa meille muusik-
koina ja ihmisinä paljon työ-
kaluja tulevaisuutta ajatellen,
kertoo Alakärppä, jonka suo-
nissa virtaa aivan oikeastikin
intiaanivirta.

Peiponen lisää, että vaika
musikaalin nimi on Poca-
hontas, ei tarina liity Disneyn
satuun juuri millään tavalla.

Musiikki lähelle yleisöä

Kahdestaan musikaalin esit-
täminen ei kuitenkaan on-
nistu, joten Peiponen ja Ala-
kärppä kokosivat syksyllä ka-
saan joukon innokkaita nuoria
esiintyjä.

- Esiintyjä on konservatorion
muskariryhmästä, Pyörön ala-
asteelta, Pohjantien koulusta
sekä Savonias-ta. Koreografioihin
saimme apua Savonia-amk:n
tanssin

puolelta. Lisäksi Kurkimäen
koululaiset tekevät piirustuk-
sia lavasteita varten sekä esi-
merkiksi intiaanikeppejä ja
pähineitä, Peiponen kertoo.

Esiintyjistä nuorin on
7-vuotias ja vanhin 16-vuo-
tias.

- Se, että mukana on näin
monen ikäisiä, on tuonut tä-
hän aivan oman lisänsä. He
ovat kaikki olleet todella moti-
voituneita. Meinasimme alun
perin tehdä vain kaksi näytös-
tä, mutta kun kysyimme, että
teemmekö vielä yhden lisää,
olivat kaikki innoissaan mu-
kana, Alakärppä iloitsee.

Naiset toivovat, että mu-
sikaalista välittyy katsojille
musiikin ilo.

- Haluamme viedä musiikin
lähelle yleisöä ja saada in-
nostuksen ja rakkauden mu-
siikkiin tarttumaan.

Musikaalista nähdään Tal-
vikamarin lastenpäivässä kol-
me esitystä, jotka ovat ilmaisia
ja kaikille avoimia.

- Lastenmusikaalille on
selkeästi kysyntää. Meiltäkin
on kysytty jo esiintymisiä
keväälle, mutta se riippuu
täysin esiintyjistä, Alakärppä
kertoo. ■

*Lippuja Pocahontas-musikaalin
esityksiin voi varata osoit-
teesta ada_alakarppa@hotmail.com.*

Intiaanitarina innostaa lapsia musiikin pariin

KUOPIO

Ilkka Ritvanen

Savonia-ammattikorkeakoulun musiikki- ja tanssiakatemi-
an opiskelijat **Ada Alakärppä** ja **Elina Peiponen** päättivät tehdä opinnäytetyöstään tavallista laajemman. *Pocahontas*-intiaanimusikaalin käsikirjoittaminen, säveltäminen, sanoittaminen ja lapsinäyttelijöiden ohjaaminen veikin kaksikolta kokonaisen vuoden.

- Halusimme antaa lapsille

mahdollisuuden päästä mukaan tällaiseen produktion, kokeilemaan näyttelemistä sekä innostaa heitä musiikin tekemiseen, viulunsoiton opettajaksi opiskeleva Ada Alakärppä sanoo.

Mukana on noin viisikymmentä 7-16-vuotiasta lasta Kuopion konservatoriosta, Pyörön alakoulusta, Pohjantien koulusta ja Kurkimäen koulusta.

Harjoitukset alkoivat syksyllä. Tammikuusta lähtien harjoituksia on ollut kahdesti viikossa.

- Yhteistyö on toiminut hyvin,

vaikka mukana on niin eri-ikäisiä lapsia, pianonsoiton opettajaksi opiskeleva Peiponen sanoo.

Noin puolituntista musikaalia esitetään tänään lauantaina kamarimusiikkiviikon lasten päätapatumana. Kaikki kolme näytöstä on myyty loppuun.

Nykyisen Virginian alueella 1600-luvulla elänyt intiaanipäällikön tytär **Pocahontas** oli historiallinen henkilö, jonka elämästä on useita enemmän tai vähemmän romantisoituja tarinoita.

- Ajattelimme, että musikaali

liittyisi Disneyn *Pocahontas*-
seen, mutta sitten päätimme tehdä kokonaan omanlaisemme.

Musikaaliin on liitetty osia intiaanipäällikkö **Seatlen** kuuluisasta puheesta, joka kuvaa runnollisesti luonnonläheistä elämäntapaa.

- Se tuo mukaan syvempää sanomaa, Peiponen sanoo.

Esiintyjät löytyivät koe-esiintymisten avulla. Miespääosaan vain ei löytynyt sopivaa yläkouluikäistä poikaa.

- Olimme jo epätoivoisia, sillä

tarinan kannalta siihen on tärkeää saada poika, kertoo Alakärppä, joka lopulta keksi pyytää muun muassa tiernapoikana esiintymiskokemusta hankkineen 16-vuotiaan oululaisen pikkuveljensä rooliin.

Pocahontas-idean keksi Peiponen, ja Alakärppä innostui heti. Hänellä on jopa tilkka intiaaniverta suonissaan äidin puolelta.

- Sukukokouksessa kuulin, että äitini kaukainen isoisä oli oikeasti mennyt intiaaninaisen kanssa naimisiin, hän kertoo.

Elina Peiposen (vas.) ja Ada Alakärppän *Pocahontas*-tarinan kaikki tämän päivän kolme esitystä on loppuun myytyjä.